

POSTÁS KÖZLÖNY

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

Sztálini felajánlások...

Október 23-án jelent meg Népköztársaságunk kormányának felhívása, melyben „felhívja a munkásokat, dolgozó parasztokat, haladó értelmiséget, az egész magyar népet, hogy készüljenek a dolgozó emberiség bölcs vezére és tanítója, Magyarország nagy barátja, Sztálin elvtárs 70. születésnapjának megünneplésére”.

A felhívás megjelenése után négy nap múlva a Ganz Villamosági gyár munkásai egy közös határozattal fejezték ki a magyar munkások legszebb gondolatát: „Ugy hisszük, hogy szebb és jobb ajándékot, mint három éves tervünk határidő előtti befejezését, a szocializmus építésének meggyorsítását, mi magyar dolgozók, nem is adhatnánk Sztálin elvtársnak, aki szívén viseli a mi ügyünket, a magyar dolgozó nép boldogulását, szabadságát és függetlenségét”.

Ilyen nemes célja még nem volt versenytársaknak, mint az a cél, melynek érdekében a Ganz Villamosági gyár dolgozói hívták versenyre az egész magyar munkásságot.

É verseny Sztálin nevéhez fűződik és Sztálin születésnapját van hivatva a magyar munkásmozgalmak kimagaslóan nagy eseményévé tenni.

Ez a feladat nem egy feladat a sok közül, hanem jelentőségében, szocialista tartalmában, anyagi és politikai értékében a legszebb és a legnagyobb, amellyel a magyar nép megajándékozza az egész világ dolgozóinak nagy vezérét, Sztálin elvtársat.

Öt éve már, hogy lehullottak a bilincsek. A felszabadító Szovjet Hadsereg verte le őket a magyar nép kezéről. És mi élni tudtunk a szabadsággal. Súlyos harcban megvertük a belső ellenséget és visszavertük a külföldi imperialisták megújuló rohamait. Ebben a harcban formálódik a szocialista embertípus, akinek számára már létfontosságúvá lett az alkotó munka. Mert tudja, hogy magának, népének, a béke és szabadság érdekében dolgozik.

Hatalmas eredményei mutatkoznak meg az alkotó munkának. Mert míg a kapitalista országokban a munkásság abszolút elnyomása van folyamatban, a munkás tehát kénytelen a korábbinál rosszabbul élni, szerényebben táplálkozni, többet marad éhesen s nyomortanyákon zsúfolódik; amíg az USA-ban a munkásosztály életszínvonala 1948-ban a legalacsonyabb pontra süllyedt, olyanra, amint az ország egész történetében még sohasem láttak, New-Yorkban pedig 260.000 család zsúfolódik össze pincékben és padlásokon — addig Magyarországon és a többi népi demokráciák országában állandóan emelkedik a lakosság életszínvonala, a munkabér felülmúlja a háborúelőtti, a munkások számára ezernyi lakóház épül, üdülők, sanatóriumok és kultúrházak létesülnek.

A postás dolgozók tömegében is lelkes visszhangra talált a Ganz Villamosági gyár dolgozóinak felhívása. Üzemeink dolgozói, a Párt-szervezetek, a szakszervezetek vezetőivel egyetemben tanácskoztak azon, hogy a postás dolgozók is méltó módon vegyék ki részüket

Sztálin elvtárs születésnapjának megünnepléséből.

A terv időelőtti befejezésén túl az egyéni versenyzők száma, az egyéni teljesítmények fokozása döntő súlyú lett. A sztálini felajánlás megmutatta, hogy a postás dolgozók felismerték a szocializmus építésének útját a munkaversenyekben, a felajánlásokban, az egyéni teljesítmények fokozásában és lelkesen vállalták ennek a feladatnak a végrehajtását. Tudják, hogy a munkaversenyek eredményei nemcsak élet-színvonaluk emelkedését, nemcsak kulturális és szociális felemelkedésüket biztosítja, hanem munkájuk eredményességével hozzájárulnak a béke megvédéséhez is.

A postások munkája sok tekintetben aktív részvételt jelent a béke védelmében.

Üzemeinkben a dolgozók új eljárásokkal, mint például a Kábel 3. számú hivatalnál Pászka Imre elvtárs, a „léges dobózik” kötési eljárást hegesztéssel oldotta meg és ezáltal a napi 400 kötési egységet 100 egységgel tudta növelni, ezt az eljárást átadta társainak és így Szépl György elvtárs az eddigi 400 kötési egységet 200 egységgel növelte.

A Keleti Postahivatalnál Németh József elvtárs, szállítólevél felülvizsgáló, selejtjét 30 százalékkal csökkentette. A kiosztott anyagot 10 nap helyett 8 nap alatt vizsgálja felül, az utólagos beszédeseknél az összeget 5 százalékkal emeli és nyolctagú brigádát szervez, hasonló célkitűzésekkel. Felajánlását eddig 216 százalékkal teljesítette.

A Javitóműhelyben Kocsárdi Béla segédellenőr, aki CB 5-ös kapcsolókat készít, vállalta teljesítménye fokozását 100 százalékról 112 százalékra.

Ugyancsak a Javitóműhelyben Kostya József elvtárs lakatos az általa vezetett brigáddal központi állványokat készít. Teljesítményük 100 százalékról 105 százalékra való fokozását vállalták, amit a múlt héten már 150 százalékra teljesítettek, vagyis az előirányzott 3079 óra helyett a vállalat 2130 óra alatt teljesítették.

A dolgozóink politikai felajánlásokat is nagy számban tettek. A marxi-lenini irodalom ismereteinek elsajátítása, a szemérműmokra való szorgalmas előkészületek, a szakmai továbbképzések, mind azt bizonyítják, hogy a postás dolgozók felismerték, hogy a szocialista munkaverseny hatalmas erejű és a tömeges aktivitás alapuló mozgalmában, az új, magasabb társadalmi rend győzelmes felépítése, a szocializmus sikere siettetik a kapitalizmus pusztulását.

Hatalmas lelkesedéssel indult meg a mozgalom a legjobb dolgozó címért is. Mindenki azért dolgozik, azért igyekszik, hogy ezt a büszke címet abból az alkalomból kaphassa meg, amikor a legszebb cél érdekében folyik a legnemesebb vállalkozás: Sztálin elvtárs 70. születésnapját a legméltóbb keretek között ünnepelni!

Még nem volt olyan mozgalom, amely jobban átgörgette, átfűtötte volna a postás dolgozókat, mint ez! Munkaversenyünknek, mely kissé

Tanulással és munkával a békéért

A Tájékoztató Iroda november 29-én nyilvánosságra hozott határozatait hatalmas visszhangot keltettek a világ népei és a magyar dolgozó nép között.

E határozatok megjelölik a kommunista pártok és a békéért harcoló dolgozók útját, abban az időszakban, amelyben az imperialisták világszerte folytatják háborús uszításukat és háborús készülődéseiket világhatalmuk erőszakos megvalósítása érdekében.

A Tájékoztató Iroda e határozatait rámutatnak arra, hogy a nemzetközi küzdőterén a hatalmas Szovjetunió által vezetett békétábor, a szocialista tábor erői, a háború ellen folyó harcban megnövekedtek és megerősödtek.

Ma a föld lakosságából 800 millió a békétábor aktív harcosa: A népi demokráciák, a 475 millió szabad Kína, a demokratikus Német Köztársaság, a hatalmas Szovjetunió által vezetett békétáborban harcolnak a békéért, a háborúra spekuláló imperialisták ellen. A békétábor erejét fokozza a kapitalista országokban harcoló kommunista pártok megerősödése és a békeszorgalomnak hatalmas megnövekedése.

„A történelem nem ismeri még olyan hatalmas tömegmozgalmat, mint az a mozgalom, mely a béke híveit egy nemzetközi táborban egyesíti”.

— mondta Malenkov elvtárs, a Nagy Októberi Forradalom 32. éves évordóján mondott beszédében.

Ugyanezért az imperialista tábor gyengül. Gyengíti a mind jobban elmélyülő gazdasági válság, amely már eddig is több, mint 40 millió munkanélkülit „termelt ki”. Gyengíti az imperialista táborban, a „több rabló” táborban belül mind gyakrabban fellépő ellentét, amely különösen éles Anglia és Amerika között.

Ennek ellenére közös vonásuk, hogy a béke táborának erősödése veszélyt dühöt vált ki belőlük és lázas sietéssel igyekeznek háborús politikájukat „realizálni” tenni, ami pedig éppen most lett a legirreálisabb, amikor nyilvánosságra került, hogy a Szovjetunió is rendelkezik atombombával: „annálval, amennyire szükség lesz, ha sajnálatos módon sor kerülne erre” — ahogy ezt Visinszkij elvtárs kifejtette.

Az imperialisták a békétábor és a szocializmus erőinek hatalmas győzelmei láttán semmitől sem félnek jobban, mint a békétől. Meg kell őket arra tanítanunk, hogy a háborútól még jobban féljenek. Meg fogjuk érteni velük, hogy egy új háború nem a né-

pek rabszolgaságát, hanem a népek szabadságát hozza magával, hogy egy új háború, nemcsak egyes kapitalista országok, hanem az egész világkapitalizmus sírját ássa meg.”

Mi tanítja meg erre legjobban és legkönnyebben a kapitalistákat? Az erő! A békétábor hatalmas ereje.

A hatalmas békétábornak hazánk is tagja. Nekünk minden munkánkkal, akarattunkkal, öntudatunkkal arra kell törekednünk, hogy hazánk valóban erős bástyája legyen a békéfrontnak.

Nekünk, magyar dolgozóknak — postás dolgozóknak is — ez a legelső és legfontosabb kötelességünk.

Hogyan erősítsük munkatársainkban a békétábor? Tanulással és munkával. E kettő egymástól elválaszthatatlan. Sztálin elvtárs azt tanítja, hogy minél magasabb a Párt és az állami munka bármely területén a dolgozók politikai színvonala és marxi-leninista öntudata, annál magasabb és termékenyebb lesz a munkájuk.

Viszont, ha elméletünk és politikai színvonalunk alacsony, akkor elkerülhetetlenül jelentkeznek a hibák munkánkban.

Munkánk jobb, termékenyebbé tétele hazánk gazdasági és politikai megerősödését, továbbmenetét pedig a békétábor erejét növeli.

A szovjet dolgozó marxizmus-leninizmust váltotta gyakorlatiá, amikor munkájával, a munkaversenyekkel, a sztahanov-mozgalommal felépítette a szocialista Szovjetuniót és amikor a győzelmes honvéd háborúban hőiesen védte hazáját és az egész világot a fasiszmussal szemben és megsemmisítette azt.

Az öt éves tervünk felett ipari — mezőgazdasági ország felépítését tűzte ki a magyar dolgozók elé.

Ennek a feladatnak megvalósítása megköveteli a magyar munkásosztálytól, hogy összefogja a magyar dolgozó nép alkotó erejét, vezesse azt hazánk és a békétábor megerősítésének útján.

Ennek a vezetésnek a tudományát a marxizmus-leninizmusnak a tudományát kell növekvő lelkesedéssel és növekvő sikerrel elsajátítani minden kommunisztának és minden dolgozónak. Minden öntudatos postás dolgozónak is.

A marxi-lenini elméletnek be kell hatolnia a gondolkodásunkba, hogy tudjunk a munkaverseny a szocializmus építésének munkamódszere, hogy nemcsak csodálni kell a termelésben elért eredményeket, hanem „utolérni és túlszárnyalni” azokat.

A marxi-lenini elmélet ki fogja feleleszteni bennünk az egészséges építő-kritikát és önkritikát. Ma, amikor az egyéni — a páros versenyzők, a brigádok és az üzemek harcban állnak, hogy növeljék a termelést, különösen fontos, a bolsevik kritika és önkritika jegyével élnünk, amely idejében fel-lel a harc hibáit és fogyatékosait és megmutatja azok kiküszöbölésének módját. A hibák felismeréséből, a hibák kijavításából kell következnie. A bolsevik kritika, — önkritika, — szilárd elvhűségre, kiapadhatatlan optimizmusra, világos céltudatosságra és eljant határozottságra nevel, mellyel el tudjuk távolítani a nehézségeket és akadályokat és egyben kifejlesztjük a dolgozóknak az egyéni felelősséget a termelésben.

Különösen fontos az elméleti tisztál-tatás a jelenlegi nemzetközi helyzetben, amikor az imperialisták aljas kémeiket, ügynökeiket beépítik a népi demokráciákba és azok kommunista pártjaiba. Fokozni kell harcunkat a Tito — Rajk kémek, provokátorok és banditák felkutatása és leleplezése terén.

Ne essünk azonban abba a súlyos és megbecsülhetetlen hibába, hogy a Rajk-hánda megsemmisítésével, részünkről, vagy az imperialisták részéről ez a kérdés be van fejezve.

Minden postás dolgozónak kötelessége éberen őrködni a nép vagyonáról reá bízott posta-, távbeszélő-, távíró- és rádióberendezésekre. Jobban kell rájuk vigyáznunk, mint a szemünk fényére.

Minden öntudatos postás dolgozó, aki szereti hazáját, szereti népét, tudja, hogy a béke ügye az egész világ népeinek közös ügye.

munkája becsülletes elvégzésével állandó és fokozott elvágással és elsősorban a marxizmus-leninizmus elsajátításával harcol a békéért, erősíti a békétábor, melynek vezetője a hatalmas Szovjetunió, élen a világ békeszerető népeinek vezérével, Sztálin elvtárral.

A békétábor megvédi a békét, bármennyire is mesterkednek az imperialisták, még ha elvakultságukban és a békétábor erejének növekedése láttán „fölgérjék”, esztelen dühükben kirobantának is a háborút.

Mint a hős szovjet nép, a nagy honvédő háborúban a békéért harcolva semmisítette meg a fasiszta fenevadat, úgy fogja a békétábor megsemmisíteni a békéért harcolva ezt az új fasiszta fenevadat, az imperializmust...

Éljen Sztálin, a magyar nép nagy barátja és tanítója

MDP Nagybudapesti Postás Pártbizottság határozata:

Kizárja a párttagok sorából Winkler Andrást, aki sorozatosan visszaélt a Pártban viselt funkciójával, mert osztályidegen elemeknek — akikhez baráti szálak és anyagi érdekek fűzték — a Pártba való bekerülését elősegítette.

Az alapszerveben néhány szemé-

lyes barátjával klikkszerű munkát folytatott és a pártszervezet működését gátolta. Súlyosan vétett a kommunista erkölcs ellen.

MDP Nagybudapesti
Postás Szervezet
Pártbizottsága

(Folytatás az 1. oldalról)

Van a rendes munkaidőn belül a munka magasabb termelékenysége a cél a jobb megszervezett munka eredményeként — és nem az ingyenmunka vagy szabadidőben végzett munka.

A jó egyéni felajánlás nem hagyhatja figyelmen kívül a szakmai sajátosságokat, a konkrét szakmai célkitűzéseket vállalását.

Számtalan postai területen van lehetőség arra, hogy jó felajánlásokat tegyünk.

Abony postahivatal dolgozói például azt vállalták, hogy a rádió-előfizetők számát fogják növelni, a selyei dolgozók azt vállalták, hogy elcsatolják a hallás, utáni táviratvétel, amelynek eredményeképpen a Morse-szalagokban legalább 50–60 százalékos megtakarítás érhető el.

Konkrét vállalást jelent mindaz, ami a postai bevételek fokozását jelenti.

E mellett konkrét felajánlást jelent a selejtsökkenés.

Igy dolgoznak a Postás Közlöny-levelezők

Bemutatunk három munkáslevelező-levelet

Sok szaktárs azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy szeretnének a levelező hálózatra bekapcsolódni s így a Postás Közlönyt üzemből havonta hírekkel ellátni. Azt kérdezték, hogyan kell ezt csinálni, mi érdekli a Postás Közlönyt?

Legjobb, ha előlegbe pár ilyen levelet szöszterint leközlünk:

Komárom 1-es levelezője (Nagy Árpád): Az október 8-án megrendezett kultúrversenyen részt vettem, 1000 forintot az új szakszervezeti zászlónk megvételére fordítottuk. Ami a legutóbbi számban a szerkesztő úr írt, az nagyon jó volt. Az október 1-én a falujárási választás volt, ahol a munkásoknak kellett volna szavazniuk, de a választás nem sikerült, mert az a hivatalvezető és rajta kívül a többi szaktársak csak elvették a voksukat.

Azóta már egy hónap telt el, de

Keszthely (Dévényi Dezső):

Mozgalmass és lelkes szakszervezeti gyűlés keretében a Ganz gyári dolgozók példájára nálunk is felajánlásokkal csatlakoztunk ahhoz a nemzeti mozgalomhoz, melyben mindannyian valamivel ki akarjuk fejezni hálánkat és szeretetünket a Szovjetunió nagy vezető, Sztálin generalisszimusz iránt. A tervismertetés érdekes volt, különösen a 21 községben, ahol még telefon nincs, 360.000 Ft-os beruházással telefonállomást létesít.

Párt- és szakszervezeti gyűléseinken vesz részt a hivatali igen sok dolgozója, hogy az előadásokon és vitákon keresztül tanuljunk meg elméletileg a szocializmus irányelveit, hogy azt elcsatolva átvehessük a gyakorlatba.

Szombathely (Kiss Antal):

A szombathelyi postás dolgozók október egyik vasárnapján reggel fél 8 órakor zárt sorokban zászlókkal és táblákkal mozgalmas dalokat énekelve vonultak ki a Lokomotív sportpályára, hogy letegyék az „MHK” próbát. 185-ből 145-en tették le a próbát, 115 arany, 29 ezüst és 1 bronz jelvényt szereztek. Az eredmény igen jó és a szombathelyi újságoknak biztosította az első helyet. A kivonuláskor készült fényképet a Postás Sport Központnak megküldöttük, kérem azokat onnan elkérni és ha lehet, a lapban lehozni.

Ime, amint láthatjuk, a Postás Közlönyt minden érdekli. Minden

sajnos, eredmény még mindig nincs. A közeljövőben ezért egy 3 tagú felügyelő szerkesztőbizottságot állítunk fel.

Megemlítem, hogy Komárom 1 Esztergomi rádiónyugdíj bevétele terén 3 hónapos versenyben áll. Az első menet októberben, novemberben mi nyertük meg. A munkafelajánlások során igen sok szaktárs vállalta a vonalbiztonság letételét. A magam részéről felajánlottam, hogy Sztálin elvtárs születése napjára egy állást szaktársamat megajándékozom a Morse-gép kezelésére.

hivatalban van újítás, módosítás, ami előbbre viszi a termelés ügyét. Irjuk le ezeket. Irjuk le, hol szervezik meg jól, vagy rosszul a munkát? Érdeklí a Postás Közlönyt minden szaktársnak az egyéni problémája, egyéni panasza is.

Lehet írni kritikákat az újságról, hol dolgoznak jól és hol rosszul a szakszervezeti bizottságok?

Egyszóval: minden érdekli a Postás Közlönyt. Éppen ezért kérjük és várjuk a szaktársakat, hogy a jövőben a Postás Közlöny levelezőinek a sorába minél többen kapcsolódjanak be.

Abaujszántó:

A hivatal felvételi helyiségében vörös alapon fehér betűs transzparens hirdeti:

„Munkafelajánlással készülünk Sztálin elvtárs születésnapjára.” A postamesteri dolgozók körében nagy örömet keltett az a hír, hogy sor kerül az eddigi megkülönböztetés teljes megszüntetésére és besorozást nyerünk a posta többi dolgozó közé. Eddigi becsületes munkánk értékelését látjuk abban is, hogy mind több és több postamesteri alkalmazott kap igen komoly és magasabb munkakörbe beosztást.

A SZOVJET RÁDIÓ

A szovjet emberek joggal büszkék arra, hogy a rádiót nagy honfitársuk, Alekszander Popov, a híres tudós találta fel. Több, mint fél évszázaddal ezelőtt ő mutatta be a világon elsőként Pétervárotról a drótnélküli elektromos jeladást. Nem sokkal utóbb megépült Oroszországban a világ első rádióadóállomása.

A rádió már a szovjet hatalom létesítésének első napjaitól kezdve jelentőségének megfelelően értékeltek. Nagyszerű vezéreink, Lenin és Sztálin felismerték, hogy milyen fényes a rádió jövője, amely az érintkezés és a népszerűsítés hatalmas eszköze és elhárították, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel fejleszteni fogják. A fiatal szovjet hatalom első dekrétumait és felhívásait rádiótáviró segítségével sugározta szét az ország minden részében.

Az első rádióadás a moszkvai adóállomáson folyt le, 1922 szeptemberében. Angliában a rádióadások csak 1922 novemberében, Franciaországban pedig 1922 decemberében indultak meg. Németországban pedig csak 1923 októberében kezdődött meg a rádióadás.

A Szovjetország rövid idő alatt sok nagyerevű adóállomást, sok közvetítő állomást, sokmillió vevőkészüléket és hangszórót helyezett üzembe.

A rádió ma már a szovjet népi életének szerves részévé vált. Az ország minden részében a polgárok milliói

azzal kezdik a napot, hogyan bekapcsolják a rádiót

és azzal végzik, hogy meghallgatják a legfrissebb híreket.

„Lenin a rádiót „papír- és távolságnélküli” újságnak nevezte. Hála a rádiónak — mondotta Lenin — egész Oroszország hallgatói fogja a Moszkvában felolvasott újságot.

Különböző nagy szerepet játszott a rádió a népi megvilágosodás folyamatában idején. Ebben az időben jelentősége egészen rendkívülivé vált. Az egész világ hallgatta a rádiónak Sztálin generalisszimuszának a Szovjetunió hadvezetőjének beszédét és parancsait, a Szovjet Tájékoztatóiroda napi helyzetismertetését, a Honvédség Híború frontjairól jövő jelentéseket és információkat.

A háború egész tartama alatt a szovjet rádió erősítette a szovjet emberek hitét igazságos ügyünk győzelmében, a megszállók elleni harcra nevelte őket. A moszkvai rádió sokszor

közvetítést rendezett mind a frontról

mind pedig a front számára. A moszkvai rádió a háború éveit alatt 2 millió levelet kapott, azzal a rendelkezéssel, hogy azokat mikrofonba olvassák. Ezek között sok volt az olyan felhívás, amelyet száz, vagy ezer ember írt alá.

Amint a háború végetért, a szovjet rádió átalakította műsorát, alkalmazta azt a nemzet előtt álló feladatokhoz. Ezekben a műsorokban a főhelyet a kiváló munkások és partizánok tájékoztatóinak és eredményeinek ismertetése, a legjobb gyárak és kolhozok teljesítményeiről szóló híradások és a szovjet népek az öt éves terv gyors végrehajtásáért és a népgazdaság rohamos fejlesztéséért folytatott harcáról szóló közvetítések foglalták el.

Nagy és sokoldalú munkát végez a

szovjet rádió munkatársainak gárdája, amely körülbelül 17 ezer emberből áll

A 132 köztársasági és területi rádióbizottság nemcsak felerősíti a moszkvai rádió műsoradását, de mindennap önállóan is sugároz műsort a Szovjetunió népeinek nyelvén. A helyi adások 24 szimfonikus zenekart, 21 népi zenekart, 40 kórust és több mint 500 énekest és művészt foglalnak magukba. Végül néhány száz területi rádiószervezőség is van, amelyek saját kerületük lakosait szórakoztatják.

A nap mind a huszonegy órájában ad műsort Moszkva. Naponta mintegy 100 órány műsort sugároz a Szovjetunió és a külföldi hallgatók számára.

Moszkva rádióműsorának 60 százaléka a zene foglalta el, 20 százaléka — politikai és népszerű — tudományos adások, 9 százalékát —

A Szovjetunióban a rádió is a dolgozók rendelkezésére áll. Ezen a képen Kabardia legelőinek pásztora a szállásuktól távol, kis hordozható rádiókkal tartanak összeköttetést a kolhoz vezetőségével. Nálunk is eljön az idő, amikor Szovjetunió példája nyomán a falvaink is élvezni fogják a technika minden vívmányát, amivel a dolgozó ember életét könnyebbé teheti.

irodalmi-dramai műsor, 8 százalékát gyermekműsor.

A Szovjetunió fővárosa naponta 17-szer sugározza a „Legfrissebb Hírek”-et. Ez a műsor szám információt, tudósítást, interjúkat, beszédeket, riportokat tartalmaz. Ez a műsor szám terjedelmét tekintve egyenértékű egy nagy napilap terjedelmével.

Naponta mintegy nyolc-tíz beszédet, felolvasást és más társadalmi — politikai anyagot ad a moszkvai rádió. Rendszeresen sugároznak műsort a parasztok számára. E műsorok keretében híreket, agronomusok tanácsait és népszerű zenét közvetítenek. A falusi ifjúság saját rádióját hallgathatja. A háború utáni években különleges népszerűsége tetek szert az úgynevezett irányított adások. Ezek egyik vagy másik élenjáró kollektív, vagy egész iparág eredményeiről számolnak be és magának az illető kollektívának, valamint a hasonló ipari, illetve mezőgazdasági üzemeknek szólnak. Az ilyen adások rendszerint hatalmas kívánságversennyel zajlanak le.

Nagy szerepet játszik a rádió

a tudomány terjesztésében is

Ezeknek az adásoknak a területe igen széles: az olyan felolvasásoktól, mint „hogyan előzzük meg a gyermekbetegségeket” tudományos előadásokig, mint bolygóközi utazások” terjed. Ennek a műsorának méreteiről akkor alkothatunk magunknak világos képet, ha megnézzük a következő adatokat: csupán az elmúlt három hónapban 31 akadémikus, 37 akadémiai levelező, több mint 70 egyetemi tanár, kiváló orvosok, tervező mérnökök, agronómusok tartottak előadást ezen adások keretén belül.

A moszkvai rádió műsora — a világ leghatalmasabb koncertterme, amelyet

állandóan sok 10 millió ember hallgat

kitűnő repertoárral és ragyogó zenéikkel. A moszkvai rádió naponta — harminc-egyetven hangversenyt közvetít, melyek naponta összesen mintegy 20 órát vesznek igénybe. A rádió zenei adásai az operai és szimfonikus klasszikusok kitűnő népszerűítői, amely komoly hatást gyakorol a szovjet zenekultúra fejlődésére. Ma a moszkvai rádió repertoárján 28 ezer zenemű szerepel, ezek között 95 opera és operett, több mint 400 hatalmas szimfonikus mű stb.

Jelentős helyet foglal el a központi rádió műsorában az irodalom és a dramaturgia. Vladimir Majakovszkij egyike volt az első szovjet íróknak, akik felléptek a rádión.

Sokoldalú és nagyterjedelmű műsort sugároz a szovjet rádió a gyermekek számára. A Szovjetunió ifjú

polgárai számára nyújtott műsorokban a legnagyobb írók, zeneszerzők, tudósok és művészek vesznek részt. Ha a moszkvai rádió műsoráról van szó, nem hagyhatjuk említés nélkül a televíziós adásokat. A háború után Moszkva volt az első főváros Európában, amely felújította a

televíziós adásokat.

A legrövidebb időn belül üzembe helyezték a kiev, leningrádi és szverdlovszki televíziós központokat. Az öt éves terv törvénye 28 új rádióadóállomást és televíziós központot ír elő. Ez módot nyújt arra, hogy még nagyobb mértékben gondoskodjanak a szovjet hallgatóság szórakoztatásáról és tanításáról és jelentősen megnöveljék az egyidőben sugározott műsorok számát.

Nagy összegeket fordítanak a színes és térbeli televízió kérdéseinek megoldására és a rádiókészülékek minőségének javítására stb.

Moszkvában helyreállították a rádió grandiózus épületét, amely a főváros egyik leghatalmasabb palotája.

Moszkva hangját mind a Szovjetunió területén, mint pedig külföldön nagy érdekeltéssé. Hallgatják Moszkva a világ egyik leghatalmasabb rádióadó központja. Külföldi adásaink összterjedelme körülbelül 60 óra naponta. A külföldi adásokat a földgolyó minden jelentős nyelvére közvetítik. Ezek a műsorok megmutatják az igazságot a Szovjetunióval kapcsolatban, leleplezik a háborús gyújtogatásokat, büdítik a demokratikus népeket a békeért folytatott harcra.

Teljes határozottsággal állíthatjuk, hogy a Szovjetunió rádiószolgáltatása, hálá hírei igazságának és információi pontosságának, világszerte igen nagy népszerűsége tet szert.

Szeretik külföldi barátaink.

gyűlölködő szabadságszerető országunk ellensége — a világ reakciójai.

Sztálin azt írta Moszkva 800 éves fennállásának évfordulóján tartott üdvözlőbeszédében:

„Moszkva ma már nemcsak új szovjet társadalmi és gazdasági rend kialakítója, amely a tökéletes uralmát a munka uralmával helyettesíti és megszünteti az ember ember által való kizsákmányolását. Moszkva emellett a dolgozó emberiség felszabadító mozgalmának vezetője, amely felszabadítja a világ dolgozóit a kapitalista elnyomás alól.”

A moszkvai rádió — a szocialista főváros és igaz hangja. Szeret sugározni a világ minden országába a haladó eszméket és a béke zászlaja köré gyűjti minden szabadság- és békeszerető demokratikus népet.

(Jevgenyij Sztyejev
cikke nyomán)

KÖNYVEK

Az Athenaeum kiadásában megjelent Palotai Boris „Tízhegy” című könyve. A könyv Palotai Boris elbeszéléseinek gyűjteménye. Ezek az elbeszélések egyrészt bemutatják a régi Horvát-Magyarország urambátyámas dzsentri-világát, polgári képmutatását, az elbeszélések másik része a mai Magyarországot, a dolgozók szabad és erős országát mutatja be az olvasónak.

ELŐRE

a legjobb postás dolgozó büszke címéért

Rákosi elvtárs állapította meg, hogy nálunk az egyes szakmáknak nincsenek országosan ismert munkáshősei, akikre büszke lehetne a szakma és mindenki ismerné ezek teljesítményét és munkamódszerét.

A munka nálunk is egyre inkább becsület és dicsőség ügyévé válik.

Ezt bizonyítják azok a klugró eredmények, amelyek nap mint nap születnek, amelyek első, de igen izmos hajtásai a magyar Sztálinov-mozgalomnak. Dolgozóink öntudatát, a hazához való hűségét, a szocializmus ügyében való rendületlen hitét bizonyítják ezek a kapitalista rendszerben el sem képzelhető teljesítmények. A Szovjetunió munkáshősei segítettek ezen a téren is, amikor a közelmúltban itt járt küldöttség tagjai megmutatták dolgozóinknak, hogy a megelőző technika mellett, helyes módszerek alkalmazásával „csodákat” lehet művelni.

A sztálini munkafelajánlási mozgalom lehezt hangulata magával ragadta,

a szovjet sztálinovisták tapasztalata hatalmas eredmények eléréséhez segítette,

alkotásra ösztönözte az ország dolgozóit.

A mostani munkafelajánlási mozgalom igen jó alkalom arra, hogy ezt a hibát is, — amelyre Rákosi elvtárs figyelmeztetett bennünket, — megszüntessük. Ezt felismerték a dolgozók. Cziffl János elvtárs, a Láng-gyár legjobb öntője felkérésére a Vasas Szakszervezet országos versenyt szervezett a „legjobb öntő” címéért. Cziffl elvtársnak más szakmában is számos követője akadt, akik nemes vetélkedésbe kezdtek a legjobb munkás címéért.

A postás dolgozók közül Kocsis Ferenc elvtársunk műszerész szakmájának írja: „Ugy érzem, hogy mi, postás dolgozók sem maradhatunk el. Cziffl elvtárs felhívása alapján nálunk is meg kell indítanunk ezt a nemes versenyt, amelyben a legjobb postás dolgozó címéért harcolunk”. Arra kérem a Szakszervezet Vezetőségét, hogy szervezze meg ezt a versenyt, „az ország legjobb postás műszerésze” címmel, hogy ebben a versenyben a termelékenység fokozásával, jobb munkánkkal adjunk kifejezést halánknak és szeretetünknek a Szovjetunió és vezére, népünk nagy barátja, Sztálin elvtárs iránt.” Hasonló kérelemmel fordultunk a Szakszervezethez a posta különböző területeinek dolgozóit. Igen örömdetes jelenség értelmiségünk, elsősorban a műszaki értelmiségünk jelentős részének, erőfeszítése, a szocializmus építése terén. Erről tanuskodik Polgár István elvtársunk, többszörös újtónak levele, aki az ország

„legjobb postás technikusa” címéért

kérte a mérnökök és technikusok között a versenyt meghirdetni. „A posta műszaki területén még igen sok tennivaló van, sok a megoldásra váró kérdés, a szűk keresztmetszet. Meggyőződésem, hogy ez a verseny nagy segítséget fog nyújtani a nehézségek leküzdéséhez és előmozdítja műszaki üzemeink szocialista fejlődését.” Ez a hang a haladó értelmiségünk hangja, azoké, akik képességükkel segítenek akarják a munkásság hős erőfeszítéseit, mert felismerték, hogy valóban értékelni csak a szocialista rendszer képes minden dolgozó és így az értelmiség képességeit is.

Szakszervezetünk vezetősége örömmel üdvözölte dolgozóink versenyfelhívását és kérésüknek eleget téve, beindította a legjobb táviratmunkás, műszerész, technikus (mérnök) távirás, vonalfelügyelő, távbeszélő, levélirányító és a legjobb kézbesítő címéért folyó versenyt.

A verseny kapcsolódik a sztálini munkafelajánláshoz és már eddig is széles körben talált visszhangra. De még sokan vannak, akik nem látják tisztán mi szükséges a legjobb címért folyó versenybe való bekapcsolódáshoz. Sokan még a szakszervezeti funkcionáriusok közül is azt hiszik, hogy a felhívás nyomán valamiféle agyonadinsztált bürokratikus útvesztők nélkül nem is valódi mozgalmat kell „megszervezni”. Itt nem er-

ről van szó! Dolgozóink lelkes kezdeményezése, szakszervezetünk felhívása nyomán minden postás dolgozó egyéni versenyzőnek tekintendő, aki részt vesz a sztálini felajánlásban, aki többet és jobbat, termel a normánál, aki újít vagy észszerűsít, aki csökkent az önköltséget, aki fejleszt a szaktudását, segíti, tanítja szaktársait, aki tehát

népi demokráciánkhoz való hűségét nemcsak szavakkal, hanem tettekkel támasztja alá.

Nem egy, esetleg sokszorosított „szereződés” aláírása dönti el, hogy ki van versenyben, hanem a felsorolt munkaterületek valamelyikében végzett jó munka.

A szakszervezeti funkcionáriusok és főleg a bizalmiak előtt most az a feladat áll, hogy tudatosítsák, elmélyítsék a legjobb szakmunkás címéért folyó verseny célját. A sztálini munkafelajánlási mozgalom lendületét fokozva szélesítsék ki ezt a mozgalmat azzal, hogy a legjobb szakmunkás címéért folyó küzdelembe vonják be azokat is, akik nem vesznek részt a felajánlási mozgalomban.

Igen fontos ezen a téren az ellenőrzés, a kiértékelés feladata. Ezt a dolgozók bevonásával nyilvánosan kell elvégezni, mert ez adja meg a lendületet a dolgozóknak a további jó eredmények eléréséhez.

A Párt, a Szakszervezet és Szakszervezetek jó munkáján múlik, hogy a postás dolgozók számára minden lehetőség megadjon képességeik latba vetésére, kezdeményező készségük kibontakozására, amellyel gyorsabba, pontosabba és jobban tehetjük a postaszolgálatot. „Minden üzem az osztályharc csatátere”, — mondotta Rákosi elvtárs. Ebben a harcban csak úgy tudunk megsemmisítő csapásokat mérni a külső és belső ellenségre, ha

minden dolgozóval megismertettjük azokat a fegyvereket, amelyek használatát biztosítja az ellenség feletti aratott győzelmet.

Harcunk a szocializmus építéséért csak akkor lesz igazán eredményes, ha

ebben a harcban mindenki részt vesz az üzemekben.

A háborúban is az egyes katonák szilárd helytállása és kemény harcán múlik egy-egy győzelem sorsa. Ugyanez érvényes minden üzemünkre.

Mindenkinek harcolni kell a termelékenység növeléséért, az ellenség, a tervlemaradások, a rossz munkaszervezés, a selejtes áruk, a fegyelmezetlen, hanyag, lógós munkások ellen.

Nem lehetnek részek a harcoló munkások között, — ahol könnyen beszélhet az ellenség, — csak azért, mert többen nem vállalják a harcból reájuk háruló feladataikat.

A magyar munkás akar és szeret harcolni, akar és szeret versenyezni! Példa erre Sztálin elvtárs születésnapjának méltó megünneplésére indult lelkes szocialista munkafelajánlási mozgalom.

A mi területünkön vívott harc hibái mellett is szépen fejlődik, halad a győzelem felé.

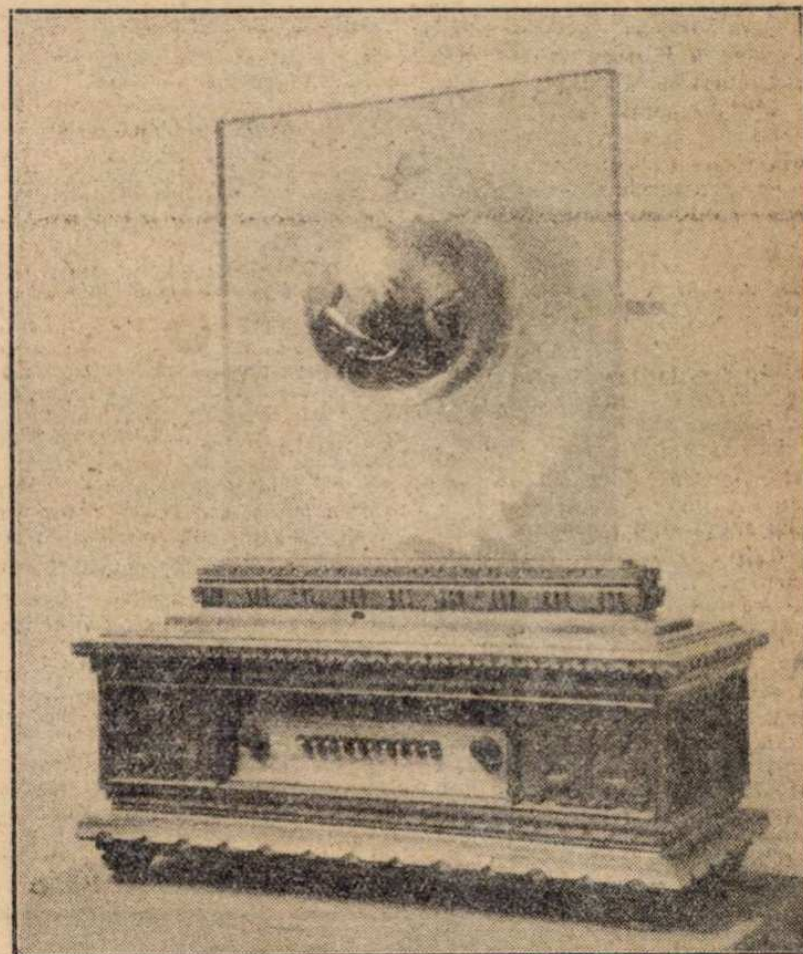
December 21-én az ország legjobb szakmunkásai között ott lesznek a mi munkánk hősei, a legjobb postás szakmunkások is.

Kit illet majd a büszke cím, ezért folyik nemes vetélkedés.

Nálunk is becsület, dicsőség és a hazafiság ügyévé válik a munka, ha minden postás dolgozó előtt világosan áll az, hogy minden elért eredmény, amit a postaszolgálat jobbátétele érdekében érünk el, egy-egy mérföldkő a szocializmus építésének, a dolgozók boldogulásának útján.

H. D.

A postás dolgozók ajándéka Sztálin elvtársnak

Magyar motívumokkal faragott kb. 80 cm hosszú, 50 cm széles, és 35 cm magasságú diófa doboz. A doboz közepén 40 mm vastagságú 80 cm széles és 80 cm magas, finom, speciális üveglap áll, melyen a Szovjet Köztársaság címere látható. A címer beltről van domborítva, köszörülve, marva. Ellenlétben az üveg eredeti átlátszóságával, a jelvény több tónusú, árnyalatokban plasztikus. Az egész üveg alulról meg van világítva.

A Szovjet Köztársaság címerében lévő földgömb 25 cm átmérőjű, mindkét oldalon domborodó s az üvegen is átmenő, teljes színezüst gömb.

A faragott dobozban egy, — a posta dolgozóit által készített, — speciális rádiókészülék van. A doboz elején elhelyezett elefántcsont nyomógombokkal a népi köztársaságok rádióit lehet kapcsolni automatikusan. A gombnyomással egy időben a földgömbön a térképnek megfelelő helyen ki-gyullad az illető népköztársaság címe.

Az ajándékot a postás dolgozók haláluk és szeretetük jeléül ajánlot-ták fel.

Megalakult a postás szakszervezetek nemzetközi szövetsége

A Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusának határozata értelmében Berlinben október 27—29-ig tartó háromnapos kongresszuson megalakult a Postás Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége, mint a Szakszervezeti Világszövetség szakmai tagozata.

Tíz ország képviselői mint hivatalos delegáltak — Szovjetunió, Francia-, Olasz-, Lengyel-, Magyarország, Csehszlovákia, Bulgária és Hollandia — vettek részt a kongresszuson. A nyugat-németországi zónából többen mint megfigyelők vettek részt. Az amerikai és spanyol postásoktól távirat érkezett a kongresszusra, amelyben a kongresszussal való együttérzésüket fejezték ki; értesítve a kongresszust arról, hogy saját hatóságaik megakadályozták a kongresszusra való utazásukat, egyben bejelentették, hogy csatlakoznak a kongresszus programjához, célkitűzéseihez.

A kongresszuson résztvevő delegátusok, megfigyelők és hallgatók között a legszínterű elvtársi viszony alakult ki az első perctől fogva.

A felszólalások nyomán ismételtén kibontakozott a tőkés és a szocializmus építő országokban élő dolgozók helyzete közti különbség. A nyugat-német megfigyelők, a francia és olasz delegátusok felszólalásaiból kitűnt, hogy országukban a háború befejezése óta egyre csökkent a dolgozók, köztük a postás dolgozók — életszínvonala, az árak rohamosan emelkednek, a bérek pedig csak igen éles gazdasági és politikai harcok, sztrájkok után kullognak lassan az árak után. A velük folytatott beszélgetésekből kitűnt, hogy Franciaországban kb. 80—85 százalék, Olaszországban pedig kb. 65—70 százalék a postás dolgozóknak — a magyar postásokhoz viszonyított életszínvonala. A kormányzatok pedig a legbrutálisabb erőszak alkalmazásával, letartóztatások, rendőratyak, katonai kényszerbehívásokkal igyekeznek a dolgozók jogos bérköveteléseit letörni. Ugyanakkor fel-

szólalásaikból kitűnt, hogy kormányzataik a legelképezetőbb rágalmakat szórják, propagálják a Szovjetunióról és a népi demokráciák országairól, hogy a hírközlő berendezéseket, különösképpen a rádiót, e mellett a rágalomhadjárat mellett a legvadabb háborús uszításra, háborús légtör kialakítására használják.

A szovjet és a népi demokráciák delegátusainak felszólalásaiból pedig alapvetően bontakozott ki a dolgozók helyzetének állandó javulása, a Párt, a szakszervezet, az állam gondoskodása nyomán. Olyan önbizalom és perspektíva volt a felszólalásokban, amelyet csak a kommunista népi hatalom biztosíthat a dolgozóknak.

Programjában, mint legfontosabbakat, a többi között a kongresszus kimondta, hogy harcol mindennemű faj, felekezeti, nemi megkülönböztetés ellen, követelve az azonos munkáért azonos bért.

Hogy harcol egy emberi életszínvonalat biztosító fizetési rendszerért, a végzett munka és szolgálati időnek megfelelően. A munkaadó terhére történő szociális biztosításért, rokkantság, halál és minden egyéb ráskorultság ellenében.

Állandó felvilágosító és gazdasági harcot folytat a nagy monopol társaságok, szervezetekkel szemben.

Harcol és minden eszközzel igyekszik megakadályozni, hogy a postai hírközlő és főleg rádió-berendezéseket a háborús propaganda céljaira igénybe vegyék.

Állandó felvilágosító és aktív harcot folytat a világ békéjének biztosítására.

A program kimondja, hogy a nemzetközi munkás-szolidaritás elve alapján a szövetségben tömörült postás szervezetek kölcsönös támogatásban részesítik egymást.

Az alapszabály, a Szakszervezeti Világszövetség szakmai tagozatainak

alapszabálya, különösebb változtatás nélkül.

A program meghatározása és az alapszabály elfogadása után a kongresszus Berlin jelölte meg a Postás Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének irodájának székhelyét.

A vezetőség megválasztásánál a holland delegátus javaslatára héttagú elnökséget és háromtagú ellenőrző bizottságot választottak. Ugyancsak a holland delegátus javaslatára a héttagú vezetőséget úgy választották meg, hogy abban helyet foglaljon a Szovjetunió képviselője, három küldött a népi demokráciák országából, három küldött a kapitalista országokból. A javaslat elfogadása után tehát az elnökség a Szovjetunió, Németország, Románia és Csehszlovákia, Hollandia, Francia- és Olaszország küldötteiből áll. Az ellenőrzőbizottságba Lengyelország, Bulgária és Magyarország delegáltjai lettek megválasztva.

A közvetlen vezetőségbe:

elnök: Kolár János (Csehszlovákia),

alelnök: Jusupov Leonid (Szovjetunió),

alelnök: Duhamel René (Franciaország) elvtársakat választották meg. Az elnökség a megválasztása után megtartotta első gyűlését, ahol megválasztotta a szövetség főtitkárát, Baumgarten (Németország) elvtárs személyében.

A kongresszus kiáltványt bocsátott ki a világ postásaihoz, amelyben ismerlette programját, célkitűzéseit, csatlakozásra hívja fel a világ postás dolgozóit jogait megvédezésére, a tőke, az imperializmus, a háborús uszítók elleni harcra, üdvözölve a Szovjetunió által vezetett hatalmas és leggyőzhetőbb békétabort, annak nagy vezérét, Sztálin generalisszimust.

A kongresszus szünetében Jusupov (Szovjetunió) elvtárral folytatott beszélgetések során igyekeztem valamit megtudni a szovjet postások módszereiről, versenymozgalmukról, az öt éves

tervben végzett konkrét munkájukról. Annak ellenére, hogy Jusupov elvtárs készséggel állt rendelkezésre és láthatólag örült, hogy ilyen problémákról beszélgethet, sajnos, a tolmács-nehézségek miatt (a mellettem dolgozó magyarul rosszul beszélő német-magyar tolmács átadta a szót Jusupov elvtárs mellett dolgozó orosz-német tolmácsnak, a kétszeri fordításban nagy nehézségek voltak, különösen a szakkifejezéseket illetően), valamint az idő rövidsége miatt csak általánosakat és idehaza is ismert és alkalmazott módszereket és eljárásokat tudhattam meg. Arra a kérdésre, hogy módjukban áll-e tapasztalataikat velünk levelezésben, írásban közölni? Azt válaszolta, hogy igen, küldjük meg szervezetünknek az ezekre vonatkozó kérdéseinket. A kezdeményező lépést ennek megfelelően meg fogjuk tenni.

Örömdetes jelenség a német postás ifjúság aktivitása, lelkesedése.

Megemlítem még, hogy igen kedvező benyomást alakított ki az általunk készített ajándék (egy kb. fél méter nagyságú kis élethű postascsomagszállító autó, gumibronccsal, nyitható ajtókkal, stb.), amelyet mint a postás ifjúságok társadalmi munkában készített ajándékát adtam át.

A kongresszus végén a delegáltak és a jelenvoltak között még meghittebb, elvtársiasabb viszony alakult ki, a delegáltak kölcsönösen megfogadták egymásnak, hogy a kapcsolatokat nem szakítják meg, hanem azt igyekeznek szorosabbra tenni, megküldve egymásnak szakmai lapjaikat, tapasztalataikat, stb.

A kongresszus a nemzetközi postás szakmai tagozat megalakításával jelentősen előre vitte a nemzetközi munkásmozgalom ügyét és szervezeti meg-erősödését. Jelenti a világ embermilliói békeakarátának és a nagy Szovjetunió által vezetett békétabornak.

BASTA REZSO

Szakszervezeti vezető! Bizalmi! Munkádban nélkülözhetetlen a Népszava! — Olvasd, terjeszd!

Forgóalapcsökkenés

Még nincs félve, hogy szocialista gazdaságunk fejlesztése érdekében mozgalom indult a pénz forgási sebességének fokozására, a felhalmozott, de belátható időn belül fel nem használható anyagok, felesleges gépi berendezések más területen való hasznosítására.

Ennek a mozgalomnak hatalmas jelentősége van a postánál is. Ha a raktárainkat felülvizsgáljuk, megállapítható, hogy sokszor igen nagy mennyiségben tárolnak azokban különféle építési anyagokat, készülékeket, amelyek hosszú időre elégségesek, ugyanakkor vannak olyan helyek, ahol ugyanezen anyagokban nincs meg az a szükséges mennyiség, amely a folyamatos és tervszerű termelés zökkenőmentességét biztosítaná.

Postahivatalaink raktáraiban sokszor öt évre is elegendő nyomtatvány van felhalmozva.

Ez a gyakorlat pillanatnyilag indokolt volt akkor, amikor az anyagellátás terén nehézségek voltak.

Ma azonban, amikor kisebb zökkenőktől, beszerzési nehézségektől eltekintve az anyagbeszerzés jól működik, nem tartható fenn továbbra is az, hogy egyes anyagokból évekig elegendő mennyiséget tároljunk; ezáltal egyrészt hatalmas összegű pénzt vonunk ki a forgalomból, másrészt pedig nem szolgáljuk vele a tervszerű anyagelosztást, ezen túlmenően pedig a tervszerű termelést sem.

Igen sok esetben találkozhatunk

olyan esettel, hogy szükség volna az anyag megfelelő helyre való mozgására, de nem ismerve a pontos anyagszükségletet és félve attól, hogy — későbbi időpontban — éppen nálunk lép fel anyaghiány, görcsösen ragaszkodunk ahhoz, hogy raktárunk tömve legyen különféle anyagokkal.

Egyes hivatalainkban sok felesleges bútort, asztalt, szekrényt, székeket, kanapékat — van. Főleg vidéki és postamesteri hivatalainknál pedig nincs annyi szék, hogy minden dolgozó leülhessen, nincs elegendő bútorzat.

A forgóalapcsökkenési mozgalom első lépése nem hozta meg a postánál a kívánt eredményeket. Most az a feladatunk, hogy a hibákat megállapítsuk és tapasztalatainkat hasznosítsuk azért, hogy a posta is kellő mértékben járulhasson hozzá nemzetgazdaságunk ezen úton való erősítéséhez.

A hibák két összetevőből adódnak. Az első az volt, hogy igen rövid idő állt rendelkezésre és az igen széles terület kiterjedése miatt nem történt meg szakszerűen.

Szakszervezeti bizottságaink és mi magunk is túl egyszerűnek és egyszerűen határidős feladatnak tekintettük a kérdést.

Ennek eredményeként általános tájékoztatás, kísérletezés és tapogatózás alakult ki: nem igyekeztünk alulról biztosítani a sikert, hanem felülről és felületesen állapítottuk meg üzemeinkben, mit tudnak felajánlani

anyagban, gépi berendezésekben és egyebekben.

Az elmúlt idő alatt megállapítottuk, hogy az eredmény igen kevés! A feladatok végrehajtás következtében körülbelül egyharmad részben oldottuk csak meg a kérdést.

Leszűrve azt a tapasztalatot, hogy a forgóalapcsökkenési mozgalom nem rövid, határidős feladat, hanem szocialista termelésünk rendszeres jellemzője, most arra kell irányt vennünk, hogy egyszéles formában bontakozzék ki.

Ezért szakszervezeti bizottságaink arra kell irányt vennünk, hogy hivatalvezetőkkel, műszaki vezetőinkkel karöltve, valóban mozgalmat szervezzünk meg. Két-három ember megítélése lehet jó, de ha az üzemi dolgozóink segítségével megnyerhetjük, kétszázalékos hatálosabb eredményt fogunk elérni.

Az osztálybizottságokon, bizalmiakon keresztül jussunk el minden dolgozóhoz ennek a mozgalomnak a jelentősége, hogy ezen keresztül is láthassák, hogy meghallgatjuk őket, mint az üzemi gazdát és kérjük támogatásukat. A dolgozók véleménye, biztos megítélése a legrealisabb alap, melyre komolyan lehet, sőt kell építeniük.

Nyilvánosság nélkül nem lehet jól lebonyolítani egyetlen akciót sem. A dolgozók gyakorolják megbízottaink keresztül az ellenőrzést, lépjenek fel

azokkal szemben, akik nem helyesen hajlítják végre ezt a döntő jelentőségű mozgalmat.

Arra kell törekednünk, hogy dolgozóink előtt tisztán álljon az a tény, hogy népgazdaságunk, termelésünk, öt éves tervünk végrehajtása megköveteli, hogy a felesleges anyagok, gépek, berendezések napvilágra jöjjenek és oda kerüljenek, ahol elsősorban szükség van azokra.

Segíthetjük a forgóalapcsökkenési mozgalmat túlteljesítmény vállalással, újítások bevezetésével is. Ennek különösen abban mutatkozik meg a jelentősége, hogy a munkát határidő előtt befejezve, előbb kerül — főleg külső ségek által rendelt munkáknál — a pénz nemzetgazdaságunk vérkeringésébe, tehát gyorsabbodik a pénz forgása.

A Szovjetunióban ez a mozgalom hatalmas méretekben bontakozott ki a

szocializmus építésének eddigi szakaszán. A forgóalapcsökkenés, a pénz forgási sebességének gyorsítása hatalmas dolgozó tömegek tudatos törekvése, a szocialista munkaverseny jelentős tényezőjévé vált.

Arra kell irányt vennünk, hogy a szovjet dolgozók példája után mi is felzárkózzunk Pártunk gazdasági politikája mögé, mely népgazdaságunk megerősítését, a dolgozók életszínvonalának rendszeres növelését szolgálja!

A legújabb postai rendeletben közölt határidő nem jelenti a mozgalom befejezését. Újabb lehetőségeket kell állandóan feltárunk és gondoskodnunk kell ezen lehetőségek kiaknázásáról is.

Jelenlegi nagy feladataink mellett arra kell vigyáznunk, hogy az újabb munka el ne nyomja a régebbi feladatokat. Elsőrendű fontosságú hogy a Szovjetunió 70. születésnapjára vállalt felajánlásainkat mindenütt becsülettel teljesítsük. Ez azonban nem zárja ki, hogy ne kapcsolhassuk össze a két feladatot, ha jól fogunk a munkához, mindkettőt csak jól teljesíthetjük.

„Tartós békéért népi demokráciáért”

A Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodájának lapját a „Tartós békéért, népi demokráciáért” ha a szaktársak kezükbe ve-

szik, ne úgy tekintsék, mint egy egyszerű mindennapi újságot. Ez a lap egy hatalmas, világátlakító eszmét képvisel és megadja a helyes irányt, amelyet követnünk kell, hogy minél előbb valóra válhasson a proletariátus győzelme az egész világon.

Bemutatja azt a hatalmas küzdelmet, amelyet a még kapitalista országokban folytatnak a munkások — a Kommunista Pártok irányításával — elnyomók ellen. Felrögzíti a csüggedőket s új hatalmas lendületet ad a harc folytatásához. A népi demokráciában élő munkásoknak rámutat hibáira és megadja a helyes irányt, amelyen haladva, minél előbb felépíthetik a szocializmust. Rávilágít a népi demokráciákban működő trockisták, imperialisták kémei, diverzánsoi elleni küzdelemre. Megtanít a szocialista termelésre és arra, hogy miképpen fokozhatjuk termelékenységünket.

Ismerteti az irodalmat, amellyel foglalkoznunk kell, hogy ezzel ideológiai képzettségünk emelkedjen, hogy tisztán lássuk a világ politikai helyzetét s megtanuljunk önkritikát gyakorolni.

Az előbb elmondottakkal együtt nagy feladata még harcolni a tartós békéért a háborús uszítók ellen. Ezzel a harcával védi a fiatal demokráciákat és a még elnyomott dolgozókat attól, hogy a kapitalisták piszkos politikájukkal egy új véres háborúba taszíthassák őket.

Rámutat arra, hogy a béke frontján csak úgy tudunk eredményt elérni, ha a hatalmas Szovjetunió mögé tömörülünk és így a Szovjetunió által vezetett erős, egységes békefrontot alkotunk.

Ezekből láthatják a szaktársak, hogy ez a lap nem sablonos dolgokkal foglalkozik, hanem létkérdéseinkkel. Tehát szaktársak, nem elég a lapot megvenni, azért, hogy azt mondják rólunk, hogy ez elég jó szaktárs, mert még a „Tartós békéért” is előfizette. Szaktársak, akinek jár ez a lap, ne elégedjék meg azzal, hogy megkapja, hanem tartsa becsületbeli dolgának, hogy elolvassa és az olvasottakat kiértelmezje és ezáltal hasznos harcossá váljék a világ dolgozói hatalmas táborának.

K. Gy.

Terjed az olaszországi telefonsztrájk

Róma, november 27. (A.F.P.)

A telefonárasági alkalmazottaknak pénteken megkezdett sztrájkja szombatán egész Olaszországban tovább folyt, sőt kiterjedt Trezzere is. A kezdetben kisebb méretű mozgalom erősödik s most már a szakszervezetek a városi szolgálat megszüntetését is kéri a helyi hatóságoktól. Mint ismeretes, ezt a lehetőséget arra az esetre tartották fenn, ha nem jön létre gyors megegyezés. (MTI)

A MAGYAR MUNKÁSMOZGALOM DICSŐSÉGES, HŐSI HARCAIT MUTATJA BE A MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET MÚZEUMA

Fő-utca 1. Az újonnan megépített Lánchídról az út éppen oda fordul. A felé a ház elé, ahol a magyar munkásmozgalom anyaga van összegyűjtve 13 teremben. A két kép szervesen kapcsolódik. Evtizedes harcok, a Párt dicsősége, harci eredményei s végül népünk felszabadulása s a szocializmus útjára való vitele. Ezt láthatjuk a Munkásmozgalmi Intézet Múzeum kiállításán.

Nem egyszerű múzeum ez! Anyaga, amit élénk tár, sokszor szívbe markoló.

vasút már 12.008 km hosszú 1891-ben. 1805-ben még csak 88.000 „iparúzó” volt. 1900-ban már 1.127.000.

Nő a munkásosztály, nő a proletariátus

Megindulnak az első gazdasági harcok. Eredeti levél mutatja, hogy a munkások ekkor még a „főnöki testület”ől kértek támogatást.

Aztán egy pillanatra a párizsi kommunizmus dicsőséges napjait mutató rajzok képek.

Másik terembe lépünk. Új korszak kezdődik 1890-ben, megalakult a Szov. Dem. Párt.

Régi, elszárgult lapok, Molnárok lapja. A cipész.

A békés fejlődés a rendőrség brutális támadása szakítja meg. Tüntetések a munkások. Budapest utcáin 1905, 1907-es évek sztrájkjai tárnak elénk. Már 1895 június 9-én lovasrendőrök rohama mozdít meg a sztrájkoló postásokat.

A vékonyka Rendőrségi könyv 1907-ben lexikonvastagságúra dagad.

A magyar munkásosztály megkezdte harcát a kizsákmányolók ellen. 1912 május 23-án barrikádok jelennek meg Budapest utcáin. A munkások felveszik a harcot az elnyomók ellen.

Dramai gyorsasággal, filmszerűen vonulnak el előttünk a dokumentumok. Jön a világháború.

A Népszava első számban még háborút — ír, de nem sokkal rá már az opportunizmus mocsarába süllyedt jobboldali szocialdemokrata így ír: ... jobb ügyért nem folyt nemes és drága vér...

Aztán megdobban a szív! Kialakul a szocialdemokrácia baloldala, egy lépést teszünk előre.

A polgári forradalom megvalósul. Egykori Vörös Újság író Peyer Károly salgótarjáni vérfürdőjéről.

Megalakul a Kommunista Magyarországi Pártja

Porondra léptek népünk leghűbb, legönfeláldozóbb fiai, a kommunisták.

A kapitálizmus kialakulását látjuk. Az első eke, cséplőgép. 1838-ban még csak 453 húsznál több munkást foglalkoztató üzem volt.

1891-ben már 1244. Az 1846-os 35 km-es hosszúságú

hogy kivezessék a pusztulás szélére vitt országot.

Egy eredeti rendőri jelentés írja akkor: „Szegeden a bolsevik mozgalom erősen terjed, Rákosi Mátyás Budapestre, tegnap előadást tartott...”

Népünk megmentésére nem volt más mód, mint a Párt szava, útmutatása.

De a jobboldali szocialista kormány végzetes lépést követ el: Letartóztatja a Párt vezetőit.

1930 szept. 1. napját látjuk. Oriási tüntetés:

— Munkát — kenyeret követel a nép.

A gyalázatos válasz: kardlapozás volt.

Sallay és Fürst elvtársakat törvénytelenül kivégezik. Dühöng a fasiszmus.

A bebörtönzött hazafiak, a kommunisták életén csak a Vörös Segély segít.

Könnyes lesz a szemünk, amikor élénk tárlat a szegedi Csillagbörtön 16-os cellája. At-

hották ide a múzeumba minden felszereléssel. Ott van az a kis fonógép is, amelyen Rákosi elvtárs dolgozott.

1940 okt. 30-án, amikor a Szovjetunió kiszabadítja Rákosi elvtársat, ezt írják táblájára: „Feltétlenül szabadságra bocsátva...”

A második Rákosi-per anyagából 1935-ben egy mondat uralja az egész tárgyalást:

„Nugodtan néz a jövő elé, jöjjön aminek jönni kell, a jövő a miénk.”

Valóra vált a jóslat. A Szovjetunió felszabadította népünket a fasiszta elnyomás alól. Ezer éves történetünkben először lett szabad a nép. Először vette végérvényesen hatalmába a munkás a gyárat, a dolgozó paraszt a földet.

Egész népünk látja már világosan, hogy dicső Pártunk harcai nem voltak hiábavalók.

Az a sok áldozat, szenvedés — aminek vállalására s elviselésére csak kommunista emberek képesek — meghozta gyümölcsét.

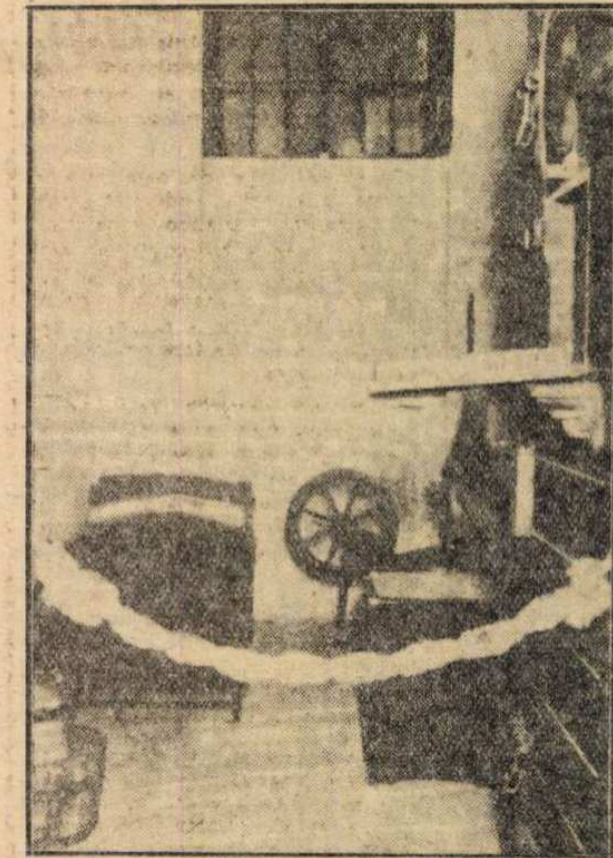
A népe az ország s a Szovjetunió segítségével Pártunk, szeretett vezérünk — Rákosi elvtárs vezetésével biztosan építjük a szocializmust.

Nekünk, postás dolgozóknak, mérhetetlen jelentőségű ez a kiállítás.

Előttünk áll Pártunk dicső harcaival, eredményeivel.

Budapesten nincs olyan postás, aki a munkásosztály dicső alkotását, a Lánchidat meg ne nézné.

Kapcsolja össze azzal, hogy a hídon átmenve, bemegy a kiállításra s megjelenésével fejébe ki halálját szeretett dicső munkásosztályunk, nagy Pártunk, Rákosi elvtárs előtt.

Rákosi elvtárs volt cellája a szegedi Csillagbörtönben, ahonnan a Szovjetunió közbenjárására szabadult ki.

A munkásság óriási tömege követeli a vezérek, azonnali szabadonbocsátását.

Aztán felragyog egy nap

1919 március 21. Magyarország tanácsköztársaság, óriási ünnepi tömeg.

Lenin elvtárs üdvözlő távirata is itt van szemünk előtt.

Majd Rákosi Mátyást látjuk a vörös csapatok élén.

Szomorú időszakot mutat a következő terem. Leverik a forradalmat, dühöng a fehérterror.

Látjuk az első Rákosi-per anyagát. Az áruló Peyer-paktumot. Bethlenék azt hitték, hogy felszámolták a munkásmozgalmat.

Tévedtek. A következő teremben

Lovasrendőrök rohama a sztrájkoló postások ellen 1895 június 9-én.

Már az előcsarnokban áhítat fogja el az embert.

A magyar munkásmozgalmat, Pártunkat fogjuk látni, születésétől kezdve egészen a mérhetetlen sikerekig, amik mind a munkásosztály hatalmas alkotásáról beszélnek.

A falakon Petőfi, Kossuth, Tancsics képei, alatta az egykorú íráások, lapok. Két sarokban a 48-as zászlók. Kétszer jártak meg a Szovjetuniót s kétszer adta vissza Sztálin elvtárs nagylelkűsége, hogy harmadszor végre megtanuljuk igazán, ki a magyar nép barátja?

A kapitalizmus kialakulását látjuk. Az első eke, cséplőgép. 1838-ban még csak 453 húsznál több munkást foglalkoztató üzem volt.

1891-ben már 1244. Az 1846-os 35 km-es hosszúságú

A Szovjetunió sztáhanovistáinak nyomdokain

„Olyan emberekre van szükségünk, akik elsajátították a technikát. Olyan káderekre, amelyek a technikát teljesen magukévá tudják tenni és annak rendje és módja szerint kihasználni. A technika a technikát elsajátító emberek nélkül halott. Az a technika, amelynek élén az azt elsajátított emberek haladnak, csodákat teremthet és jog teremteni” — mondotta Sztálin elvtárs 1935 májusában. — Válaszul Sztálin elvtárs felhívására, 1935 augusztus 31-én a Szovjetunióban egy új, mélyen forradalmi mozgalom keletkezett, a Sztáhanov-mozgalom, mely hallatlan gyorsasággal terjedt el az egész Szovjetunióban és jelentősen emelte a munka termelékenységét.

A Sztáhanov-mozgalom elsőpörte a termelés fejlődését gátló konzervativizmust, maradiságot. A mozgalom a felszabadult normákat megdöntve, a Szovjetunióban a termelékenységnek új és a kapitalista országokban ismeretlen fokát valószínűsítette meg.

Igy pl. Bükov, a fémvágás egyik kezdeményezője, aki

**29 hónap alatt
15 év normáját
teljesítette**

vagy Anna Kuznyecova, aki a normákat határidő előtti teljesítéséért indított versenymozgalom kezdeményezője, aki már 1947-ben az 5 éves tervre előirányzott 65 munkaneméből 38 előirányzott normát teljesített. Ezeknek a sztáhanovistáknak a példája mutatja, hogy milyen hatalmas jelentősége van minden egyének a termelésben, ha gondolkodva, szocialista módra igyekszik dolgozni. A sztáhanovisták,

az újítók tehát széles látókörű, országos méretekben gondolkodó, a nagy összefüggéseket világosan látó munkások.

A szocialista építés által életre hívott újajta munkásság

kialakulásának kezdetét látjuk

most hazánkban is. A Pozsonyi Zoltánok, Manek Gyulák, a WM-gyár esztorgályosa, Muszka Imre és társai már hatalmas teljesítményű eredményeket érnek el a sztáhanov-munkások munkamódszereinek elsajátításával, a forradalmasított munkamódszerek alkalmazásával. Mindez arra mutat és azt bizonyítja, hogy Magyarországon is jelentkeznek a Sztáhanov-mozgalom csirái. Hogy a Sztáhanov-mozgalom csirái jelentkeznek és fejlődnek, azt bizonyítja az az hatalmas egyéni teljesítmények, amiket a napi sajtóból ismerünk, amelyek a különböző szakmák első munkásának címéért elindult egyéni versenyekből bontakoztak ki. A magyar dolgozóknak, a magyar szakmunkásoknak ilyen hatalmas eredményt még soha nem láttunk. A bányászokban, az építőiparban, a vasfémiparban, a mezőgazdaságban elért hatalmas egyéni versenyeredmények mind azt bizonyítják, hogy a magyar munkásszálló, a magyar dolgozó nép megértette, mit jelent a munka termelékenységének fokozása a szocializmus építésének szempontjából.

A nemrég lezajlott országos újító kongresszusra előttek a Szovjetunió sztáhanovistái azért, hogy elmesélik, hogyan dolgoznak ők, átadják a ta-

pasztálatokat a magyar szakmunkásoknak. Ennek nyomán születnek meg nap mint nap a hatalmas egyéni teljesítmények. Az újító kongresszus küldöttei, a szocialista Szovjetunió munkahősei utat mutattak újító mozgalom kihasználására és színeitől emelésére.

A Szovjetunió sztáhanovistái

mintegy alapjául határozták meg az újító mozgalom helyes kifejlődésének, a kollektív újító munkát. Ezeknek az útmutatásoknak alapján alakultak meg a postás dolgozók között is a Komplexbrigádok és ezeknek az útmutatásoknak alapján válik a postás újító mozgalom is irányítottabbá és eredményesebbé.

A posta újítási bizottsága nemrégén bírálta el a vonalépítési szolgálat számadás-rendszerét megváltoztató újítási javaslatot, amelyért az újítók 19.000 forint pénzdíjazást kaptak. Ebben a javaslatukban a közös munkára felzárkóztak újítók egy 50 óra érvényben lévő rendszert változtattak meg teljes egészében. A mérész változtatással megnyitották az egészség egyéni versenyek kialakulásának lehetőségeit és ezen keresztül termelékenységük fokozásának lehetőségeit is.

Sztáhanovista szárnybontogatások ezek is, de ki kell bontakozzanak és ki kell fejlődjenek, minél több követőjük kell legyen a postás újítók sorában az említett Komplexbrigádokban és ha ez megtörténik, akkor öt éves tervünk alapjainak lerakása, annak teljesítése, biztosítva lesz.

FEJLŐDIK A MUNKAVERSENYMOZGALOM A SZOT ÖSSZVEZETŐSÉGI ÜLÉSE UTÁN!

Apró elvtárs beszámolója után fokozott munkával versenyeznek dolgozóink

November 11-én tartotta a Szakszervezetek Országos Tanácsa a Sportcsarnokban összehívott ülését, hogy megtárgyalja a szakszervezetek legfontosabb feladatát, a termelés kérdéseit és irányt mutasson munkánk elvégzéséhez.

Apró elvtárs beszédében rámutatott azokra a hatalmas eredményekre, amelyeket a termelés, az életszínvonal-emelkedés terén a Pártunk következetes politikája és Rákosi elvtárs útmutatásai alapján elértünk.

Ezek az eredmények kétségtelen bizonyítékai annak, hogy „dolgozóink bíznak a rendszerben, ragaszkodnak hozzá, időzáratot hoznak érte” — mondotta Apró elvtárs.

A szakszervezetek fontos feladata, hogy amikor a munkaversenyeket szervezik, amikor a termelés kérdéseit tárgyalják, mutassák meg az eredményeket is.

Az összehívott ülés óta eltelt rövid idő alatt az ipar minden területén tapasztalhatjuk, hogy szakszervezeti funkcionáriusaink üzemi és osztálybizottságaink, bizalmiaink jobb munkája eredményeként dolgozóink munkájában hatalmas lendület, kimagasló

soha nem észlelt teljesítmények mutatkoznak.

Ezek az eredmények az összevetéséig hatására nálunk is jelentkeznek.

Ha nem találjuk is meg az 500%-os és ennél magasabb teljesítményű dolgozókat, dolgozóink megváltozott viszonya a munkához az eddigi eredményeket kétségtelenül felülmúló teljesítményekben megmutatkozik.

Lendületet, adott munkaversenyeknek a Sztálin elvtárs 70. születésnapjára megindult felajánlási mozgalom, amelyben dolgozóink közül ezek és ezek vállalták, hogy magasabb teljesítménnyel, jobb munkával ünneplik meg a nemzetközi proletariátus nagy tanítójának, Sztálin elvtársnak születésnapját.

A sztálini felajánlási mozgalom hatalmas politikai jelentőséggel bír. Egyéni felajánlások vállalásai beszédesen bizonyítják postás dolgozóink politikai öntudatának fejlődését. Az igazi nemzetközi összefogás, a proletárinternacionalizmus gondolata soha

semlyekben, soha ilyen mértékben nem jelentkezett.

Az a tény, hogy

a felajánlási mozgalomhoz dolgozóink nagy többsége csatlakozott,

azt a hűséget és szeretetet bizonyítja a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt, amely hűség és szeretet Pártunk és vezérünk, Rákosi elvtárs tanít bennünket, amely jelenti helytállásunkat felszabadító és védelmezőnk mellett, jelenti harcos kiállásunkat a békétábor mellett.

Hogy eredményeink hogy jelentkeznek, azt postai vonatkozásban kimagasló egyéni teljesítmények mutatják.

Nagyfi József és Zathureczki József szaktársaink teljesítményüket 145%-ra fokozták, Szilágyi József pedig a horganyanoda készítés normáját 31%-kal teljesítette túl.

Kocsándi Béla műszerész szaktárs brigádja azt vállalta, hogy teljesítményét 32%-kal fokozza. Jelenleg 30 százalékos túlteljesítmény mutatkozik.

Vonalfelügyelőink között is igen szép eredményeket mutat a felajánlási mozgalom. Bősze János 130%-os, Kovács Boldizsár 129%-os teljesítményt ért el.

Amíg az előző hónapokban ritkaság volt a 120–130%-os teljesítmény, ma igen sok dolgozó ér el 130–140%-os normateljesítésre.

Apró elvtárs beszéde után komoly fejlődést mutatnak

a tervismertető értékezték is. Míg előző alkalomkor csak nagyobb hivatalainkat tudtuk beszervezni a munkaversenybe,

most az 1950. évi részterveket több mint 2800 postahivatalunk készítette el és tartotta meg a tervismertetést.

Számos értékes hozzászólás, javaslat tanúsítja, hogy a fordulat nálunk is bekövetkezett. Dolgozóink elmondják, hogy a részlettervben előirányzottakat lelkiismeretes munkával könnyen teljesítik, és túlteljesíthetik azokat megfelelő szakértelemmel és igyekezettel.

A pártbizottságok határozata előtti nehézségeink voltak a verseny szervezése körül és nem értünk el

jelentős eredményeket. A határozat óta azt tapasztaljuk, hogy munkánk agitációs területe könnyebb lett, de megnövekedett a feladatunk az irányítást és ellenőrzést illetően. A dolgozóink aktivitása ugyanis napról-napra fokozottan jelentkezik, ami csak meglepődéssel tölthet el bennünket és csak nagyobb lendületet adhat tovább munkánkhoz.

Ez az aktivitás adja meg funkcionáriusainknak azt a lendületet, amelylyel hibáikat állandóan javítják: megszüntessék a bürokratikus szervezést és egyre jobban áttérjenek a dolgozókkal való közvetlen kapcsolatra megteremtésére, a dolgozók kezdeményezésének felszínre hozására és felhasználására.

Dolgozóink nagyobb részvétele a munkaversenyben, a termelékenység fokozásáért vívott harcban elfogadása Pártunk politikájának, annak a politikának, amely hivatva van vezetni bennünket a szocializmus építésébe és az életszínvonal állandó emelésééig.

N. J.

A chilei kormány kommunistaellenes terrorja

A Chilei Kommunista Párt nagyszabású tömeggyűlésen kívánta megünnepelni Santiagóban az Októberi Forradalom 32. évfordulóját. A chilei fasiszta rendőrség azonban félbeszakította a lelkeshangulatú ünnepséget, rátaáradt a gyűlés résztvevőire és amikor az ünneplők nem voltak hajlandók elhagyni a gyűlés színhelyét, belelőttek a tömegbe. Huszonhárom sebesültük meg.

A Kommunista Párt minden megmozdulására terrorral válaszoló chilei kormány azzal tetézte még véres provokációját, hogy — mint az AFP jelenti — elhatározta a kommunista vezetők letartóztatását.

Tovább esik a font

A fontsterling árfolyama kedden 120 belga frankra zuhant a brüsszeli fekete piacon. Az új fekete árfolyam 20 frankkal alacsonyabb a hivatalos árfolyamnál. Közvetlenül a font leértékelése után a font brüsszeli fekete árfolyama valamivel magasabb volt a 140 frankban megállapított hivatalos árfolyamnál. Az elmúlt héten 130-ra esett a font fekete árfolyama.

Vállalom Sztálin elvtárs születésnapjára...

A Járműtelep a Ganz-gyár dolgozóinak példája nyomán elsőnek csatlakozott a sztálini munkafelajánlási mozgalomhoz. Saját munkafelajánlásukkal 200.000 forint megtakarítását vállalták. Ugyanakkor csatlakozásra szólították fel a posta többi üzemét is. Most a helyszínen győződünk meg arról az izzó lelkesedéstről, forró szeretetről, amely eltölti dolgozóinkat a világ nagy tanító-mestere, a nagy Sztálin iránt.

A lakihegyi rádióállomás 94.000 km-t futott gépkocsija generáljavítást kap. Szinte az utolsó csavarig szétszedik. Az eredeti terv szerint csak februárra készült volna el.

Az üzemi gyűlésen a dolgozók felajánlották, hogy hálájuk és szeretetük kifejezéséül elkészítik az autóbust Sztálin elvtárs születésnapjára.

A munka megindult. Ebben a percben a hátsórészen egy lemezt cserélnek ki. Lendvai Sándor kezébe veszi a hegesztőpisztolyt s buzgón dolgozik. Mellette egy fiatal tanuló. Reszeli a kiálló részeket. Lendvai kiveszi kezéből a reszelőt. Tanítja. Az ő felajánlása az is, hogy azt a tanuló, akivel együtt dolgozik, megtanítsa, szakmunkássá képezi.

Zúgnak, csattognak a szerszámok. A Bertényi-brigád a motorikus részt készíti el. Kiemelik az egész motorrészt s felviszik a műhelybe.

Az elektromos műhelyben is egymással versenyezve dolgoznak. A bognár-műhelynek rossz volt a motorja. Emiatt a műhely állandóan tele volt porral. Az itt dolgozó sztálini felajánlásként helyrehozzák az elromlott motort. Az álló részt újrakeresztették. A motor újra megindulhat, a dolgozók egészsége biztosítva van.

Javitóműhely

A Gyáli-úton is seregy munka folyik. Láthatóan éppen ott van Katona Antal elvtárs, a posta vezérigazgatója. Ő is megáll egy Lb. 100-as kapcsoló előtt. A kapcsolón ott van Frey Lajos és Mán Géza sztálini emléklapja. Kezébe veszi s beszületet a két munkavállalóval, akik felajánlásuként 360 óra helyett 330 órára vállalták az új központ elkészítését. Emellett újítást is alkalmazzak. Eddig a jelzőtáblákat csiszolták. Most feketére befújt lapra jól látszik a fehér szám.

Katona elvtárs megemlíti, hogy vidéken sok a panasz ezekre az Lb. központokra. Nem esnek le a jelzőtáblák.

A két lelkes dolgozó felelősséget vállal: Az ő Lb. központjukon ilyen hiba nem fordulhat elő. Hiszen Sztálin elvtárs születésnapjára vállalták ezt a munkát...

S most utoljára meg egy helyre vezetik az olvasót. A

Krisztina központba

Itt a Standard dolgozói a postás dolgozókkal együtt építik az új automata központot.

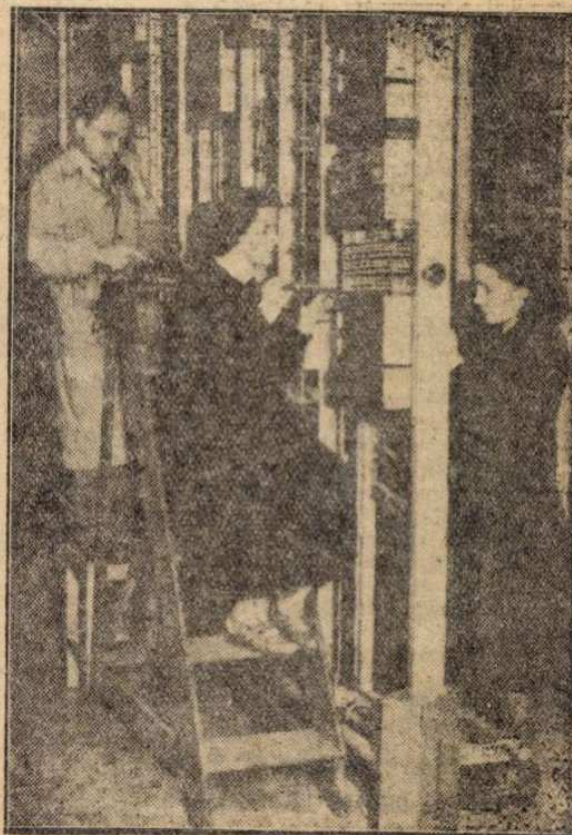
Sztálini felajánlásként megfogadták s elvállalták, hogy a központot határidő előtt készítik el s adják át a forgalomnak.

Most már az utolsó „simítások” vannak. 20 készülékről hívják a központot, hogy az új automata „jószágát” lássák.

A lelkes munkának, az időelőtti elkészítésnek eredményeként hosszú trónkronal szabadul fel s lehetővé válik a várakozó 500 új előfizető bekapcsolása.

A központ elkészülté után sem áll le majd a munka. Folyamatosan kezdik meg az új 3000 vonalpárra bővítést.

A Krisztina-központ is jó példával jár elől. Sztálini munkafelajánlásukban a Szovjetunió iránti hálán és szereteten át építik a szocializmust, mert az új automata központ is Pártunk, Rákosi elvtárs országépítő munkájának egyik állomása.

Egész évben nyitva állnak üdülőink

Az üdülők Zircen és Mátraházán üdülőinkben tovább folyt. Az őszi és téli üdülők, alacsonyabb, rendszertől szétosztásban van a postás dolgozók között is. A téli üdülés nem új dolog, csak a múltban egy vékony réteg élvezte ennek szépségeit — a jökés ország. Dolgozó népünk most ismerkedik meg a téli üdülés szépségeivel. A hegyvidék, a völgyek, a tájak, a kirándulások, a téli sportok örömei, a jól fűtött szobák és társalgók megadják mindazokat a szórakozási lehetőségeket, melyek keletkeznek a téli üdülésben. Könyvtár, folyóiratok, rádió, szakkönyvek, ping-pong felszerelések állnak dolgozóink rendelkezésére. Az ellátás a téli üdülésben is éppen olyan kifogástalan, mint nyáron.

Az üdülés a végzet jó munkának jutalma. Mátraházán, Zircen üdülő dolgozóink kipihenve, megerősödve térnek vissza üdülésre. Az üdülés tapasztalatot is megmutatja, hogy a pihenés, kikapcsolódás, a kényelmes üdülés komoly eredményeket mutat a termelésben. Mindezek belátozójak, hogy üdülési és pihenési nemcsak a nyári hónapokban lehet. Azok a dolgozók, akik megismerik a téli és őszi üdülési szépségeit, szétosztatták a nyaralás szó téves tartalmú hagyományát.

A szociálpolitika szorosan össze függ a termelés kérdéseivel. A dolgozók országában minden termelt érték visszakérül a dolgozó néphez. Nemzetgazdasági szempontból a termelési eredmények emelése és az üzemi termelési hatékonyság egyaránt meg kívánják, hogy a fizetési szabadságokat egész év folyamán arányosan ügy osszuk meg a dolgozók között, hogy a nyári szabadságok száma csak valamivel legyen több, mint a többi évszakokban.

Az 1949-es év nyári üdülésének tapasztalata a postán is belátozta, hogy a dolgozók olyan nagy mértékben kívánták a szabadságokat ebben a hónapokban kivenni, hogy ezt sem a termelési érdeke nem jellemezte. Ezzel, de üdülők befogadóképessége sem tudott megközelíteni az üdülési igénybevételi kívánalmakhoz, hatalmas számával. Így előfordult az az

eset is, hogy dolgozóink egyrésze szabadságát megkapta, de az üdülőbe férőhely hiánya miatt nem mehetett el.

Az üdülési pihenési igények ki-elégítése — anélkül, hogy az az üzemi menetet, a termelést befolyásolná — csak úgy történhetik meg, ha az üdülési időszakot nem korlátozzuk az üdülési szokásoknak megfelelően a nyári hónapokra, az úgynevezett nyaralási időszakra. A dolgozók egy jelentős része azonban az üdülési megállapítások figyelmen kívül hagyásával mégis a nyári hónapokban akarja üdülési szabadságát kivenni. Mivel a nyaralás, hogy az az üzemi termelés folyamatoságának megzavarása nélkül nem lehetséges. Bizonyos alapelvek szerint lehet csak rendezni ezt a kérdést. Ha el kell dönteni, hogy többször, vagy több-ezer kérelmező között hogyan alakítsunk ki fontossági sorrendet a kérelmek elbírálásánál, úgy nyilvánvaló, hogy legelőször a termeléshez való viszonyt kell megvizsgálni. Az üdülési, az üdülési munkavégzésben előjártak előnyben kell részesíteni a többivel szemben. Szempont lehet az üdülési, hogy aki az üdülési évadban a téli, őszi hónapokban volt szabadságon, a természetesen a téli évben a nyári hónapokban meheresen és fordítva. Előnyben kell részesíteni a fenti szempontok figyelembe vételével az üdülési a postás szétosztók, akiknek kis gyermekük van. Véleményünk szerint, az emelkedő alapján kell a postás dolgozóknak részben elvetni azt a maradi felfogást, hogy őszel, vagy télen nem lehet üdülési, részben pedig tudomásul venni azt, hogy csak bizonyos méltányossági elvek figyelembe vételével lehet az igények kielégítése.

Reméljük, hogy a postás dolgozók többsége, látva a kérdés körül nehézségeket, egyetért velünk a nehézséget leküzdő megoldásokkal, és jövőre már január, februárban kezdetét veheti a postás dolgozók szabadságolása. Ily módon is biztosítja a postaszolgálatok folyamatoságát és az üdülés tervén belül a postára háruló feladatok maradéktalan végrehajtását.

OLVASSUK A NÉPSZAVÁT, a szakszervezetek központi lapját!

A Népszava fejlődése szakszervezeti mozgalmunk erősödésének tükrö. A Népszava a magyar szakszervezetek központi lapja. Ezért terjesztése és erősítése a postás szakszervezetnek is állandó feladata. Elsősorban azért, mert a saját kollektív szervező, másodsorban mert a Népszava rendszeres olvasása szélesebb látókörrel teszi szaktársainkat külső és belpolitikai eseményekről, de főleg a dolgozók közös harcában a szocialista munkavervek fejlődéséről.

Szakszervezeti mozgalmunk fejlődése és a Népszava fejlődése elválaszthatatlan egymástól. A Szakszervezetek fejlődése, fejlesztése a Népszavát is, de a Népszava fejlődése visszahat a Szakszervezetek fejlődésére. E kölcsönösség állandó erősítése érdeke tehát a Postás Szakszervezetnek is.

A Népszava olvasásának és terjesztésének fontosságát a Postás Szakszervezet nemcsak most ismerte fel, mert hisz a nyári folyamán megtartott Népszava terjesztési kampányban igen jó eredménnyel vették ki részüket a postás dolgozók. A most folyó

Népszava csendes agitáció

a nyári kampányhoz képest nagyon lassan megy. Az eredmények nem tükrözik vissza azt a fejlődést, amelyet egyeb területen a postás dolgozók elérték. Június 1-től novemberig 1829-ről 5600-ra emelkedett az előfizetők száma. Ha ebből levonjuk a nyári kampány lezárásánál elért számokat, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy a csendes Népszava-agitációban magunkra vállalt 2500 új előfizető beszervezéséből még alig néhány százat teljesítettünk.

Persze a szaktársak közül lesznek olyanok, akik erre azt fogják mondani, hogy az utóbbi időben nagyon el voltak foglalva a műhelybiztonsági választásokkal és sok más egyéb dologgal. Ez igaz, de nem helyes. Sztálin elvtársnak nemcsak azzal tudunk örömet szerezni, hogy jöközzük a ter-

melés eredményeit, hanem azzal is, hogy látókörünket fejlesztjük. A termelés fokozását azzal is növelhetjük, hogy nem burkolódunk be szakmánk köpnyébe, hanem rendszeresen tájékozódunk más szakmák dolgozóinak eredményeiről is. Ezek az eredmények a postás dolgozóit is ösztönözni fogják arra, hogy a saját munkájuk megjavításán is gondolkodjanak. Ezt a közelebbit, hibafelkutatást és az eredményeket hirdető cikk szolgálja a Népszava, a Szakszervezetek központi lapja.

Még nagyobb tömeglappá kell tenni a szervezett dolgozók lapját, a Népszavát

A Népszava eddigi fejlődése jó kezdet. Nagy utat tett meg fejlődése folyamán, de közben feladatai is megváltoztak. Ezek sikeresebb megoldása érdekében a Népszavát az üzemi, hivatalok dolgozói között a lehető legnagyobb példányszámban kell terjesztetni. Azt a célt kell elérni, hogy minél többen fessék elő, minél többen olvassák a Népszavát és hogy a munkásproblémák feltárása céljából minél több munkáslevelező legyen.

Mi a teendő?

Nézzék meg a Sz. B. titkárok és propagandista szaktársak a saját üzemüket és hivatalukat, végrehajtottak-e a magukhoz tartozókat, amelyben vállalták, hogy a Népszava előfizetők számát és annak rendszeres olvasását növelni fogják. Ha önkritikát gyakorolnak és javítanak a hibákon, akkor még behozhatjuk az elmulasztottakat. Aktivizáljuk a Népszava Bizottságot, mert minden munka és vállalkozás annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle. A Népszava terjesztését állandó szakszervezeti munkánkba kell tenni és azon lenni, hogy minden szervezett dolgozó olvassa a szervezett dolgozók közös lapját, a Népszavát.

R. J.-né

1 millió 84 ezer levelet dolgoznak fel naponta a posta legnagyobb levélirányító üzemében, a Budapest 72-ben

Az óriási levélforgalom lehetővé teszi a gépi berendezés használatát

Megirunk egy levelet és leragasztjuk. Nem kell vele messzire menni. A legelső utasárkon ott a jólismert piros postaföld, ami egyenesen el-
osztva behatol az egész várost. A köbnyai és a budai hegyvidéki részt nem számítva, 467 postaföld van felszerelve a városban, amit a 72-es posta
írít ki 39-et — a pályaudvaron lévő —, gyalogos, 428-at pedig gépkocsijáratokkal.

Eddig két hivatal gyűjtötte be a napi 467 láda anyagát. A Budapest 62. és Budapest 72-es postahivatal.

Az elmúlt hónapban hatalmas változások történtek a két hatalmas postahivatalban. Bp. 72. átadta 70 járatkísérőjét a Keleti Postának és így a járatokat most már kizárólag a Keleti Posta emberei kísérik. Ugyanakkor központosították a levélpóstát (spediciót). A Budapest 62. expedíós része 41 emberrel átvált a Bp. 72-be s ezzel

levélforgalom terén

a Bpest 72. óriásüzemé vált.

hiszen naponta a 467 postaföld kb. 20 g anyagát kell feldolgozni s továbbítani. Ezzel megindul az évek óta

velek, ahol egyelőre csak vonalakra s városokra dobják szét a kötegeket. A 80 város abc sorrendben van egymás mellett. A vonalak szerint csoportosított levelek utdjára kerülnek a himbára, s a balra lévő hatalmas teremben ott már helységenként oszt-

Básta elvtárs az üzem dolgozóival megbeszéli a munkafelajánlásokat.

holt tárgyként szereplő himba, a levélirányító gépi berendezés, ami a Budapest 72. első emeletén helyezték be. 148 tartályt felszerelt berendezés ez, ami 180 méteres pályán megy körbe 22 perc alatt. A 148 tartály a különböző vonalcsoportok, vagy jökök jelével van megjelölve, s a leveleket a megfelelő vonalcsoport szétosztók fölé automatikusan billenti ki a levélbeosztók részére.

Ez a berendezés eddig túlméretezett volt. Háborús forgalomra épült s így a rendes, normális levélforgalomban hasznavehetetlen volt, mert a kis levélforgalomra nem vált be, lassan működött.

Most „hasznavárással” áthozták a Bp. 62. expedíóját s a napi 1 millióra felszokott forgalom mellett megindult a „himba”.

Tekintve, hogy Magyarországon egyedül a Budapest 72. expedíó, ezért, azt hiszem, nem untalom olvasóinkat, ha pár sorban bemutatom ezt a mammut üzemet.

Ebben a pillanatban

mozgópósta anyag futott be.

Egy csomó zsák. Péter-nosztren jött fel az első emeletre, ahol a zsákológép két kapcsa befogja a zsák alját. Egy motor gombnyomásra fel-emeli a magasba, a zsínóról elvágja, a zsák tartalma a bontóasztalra hull s

a levelek sorsa meg van „pecsételve”.

A levelek a himba megfelelő rekeszébe kerülnek s a 180 m-es pályán egy-egy pontján kibillennek automatikusan a megfelelő helyre. Itt aztán a szorgos kezek vonalakra és városokra osztják szét.

A városból is most futottak be a gyűjtők. Két hatalmas vályúszerű asztalon kinyitják a táskákat s 12-12 ember bélyegzésre készíti elő a leveleket. Bp. helyi, továbbmenő, külföldi, előbbéleges, hátulbélyeges részre rakják szét. Az így elkészített leveleket ezután 3 gépbélyegzőhöz viszik s az rakéta gyorsasággal bélyegzi le a rengeteg sok levelet, — ha a bélyeg szabályosan van felragasztva a jobb sarokra! Ha nem, akkor 4 ember kézi bélyegzővel „esik neki” a leveleknek s értéktelenítik a bélyegeket.

Ujra akcióba lép a himba. A 18 munkahelyes szétosztóig jutnak a le-

helyezi a himbát. Most mindannyian vizsgálják a láncolat.

Tisztítják, előjazzák, hogy zojtanul menjen. Munkájuk eredménye hatalmas lesz. Ujra megindul egy kihasználatlanul heverő gép s a gépmunka nyomán a dolgozók sok, nehéz, fáradságos munkáját szabadulnak meg.

NAGY ESEMÉNY EZ A SZTALINI FELAJÁNÁS. Szakszervezetünk főtitkára, Básta Rezső is kiment a Bp. 72-be, hogy megbeszélje az üzem dolgozóival a lelkes munkafelajánlásokat.

A dolgozók körül fogják s beszélgetnek. Szavukból a hála és a szeretet csendül ki a Szovjetunió, — Sztálin elvtárs iránt, akinek a segítségével vált lehetővé, hogy a magyar dolgozó szájára lett, hogy a szebb, boldogabb jövőt — a szocializmust építheti.

Most a meginduló himbáról, a gépről van szó. Ki hogy fogadja?

Schiller szaktárs szerint eddig a leveleket kosarakban hátton kellett hordani. Ez nehéz volt s a ruhát fönkreterítette.

Nem szólva arról, hogy az embereket mindig sürgetni kellett. Most a himba elhozza az anyagot. Mindjárt újítást is javasol: A kiszorító helyen peremes lemezt helyezzenek el. Csupa öröm minden szava. Jókai Károly is hozzászól. Ő már mélyebben nézi a dolgokat. Amellett, hogy a futkosást megszünteti a gép, óriási eredményt hoz. A hasznos munkapercek megszaporozódnak.

Rugyai szaktárs még tovább megy. Látja, hogy milyen fárasztó az anyagért való rohángászás. S a gép szerepét ő értékeli ki igazán. A gép lesz a dolgozóért, azok munkáját fogja megkönnyíteni.

Itt is valóra válik: legfőbb érték az ember.

A dolgozók most előre engednek egy nagyfiatalembert. Matyasovszki László, munkás, az ország legjobb irányítója. Mikor versenyre jelentkezett 1948-ban, az első szétosztás 50 percig tartott, 75 hibát csinált. Másodsorban a versenyen ugyanezt az anyagot 27 perc alatt 4 hibával osztotta szét.

Most Sztálin elvtárs születésnapjára azzal készül, hogy meordönti saját eredményét. Az elődöntőben máris 26 perc 15 másodperc rekordot ért el.

Mellette áll Kövári Sándorné. Ő az ország harmadik legjobb irányítója. Kezük, mint a motor, úgy dolgozik a szétosztásnál.

De nem állnak meg babérjaikon. Nem öncél vezetik őket. A teremben leülnek a Vörös Sarokba s tanítják a többieket. Elmondják módszerüket. Azt szeretnék, hogy mire eljön Sztálin elvtárs születésnapja, akkor már a többiek is átvéggyel módszerüket s a 72-ben is tömegmozgalommá válják ez a szép sztálinista mozgalom.

Ime csak pillanatképet adunk a Bp. 72-ről, de máris láthatjuk, hogy itt is ugyanaz a szeretet, hála, ami egész népünk részéről megnyilvánul Sztálin elvtárs iránt.

A Bp. 72-ben is hatalmas eredményekre készíti a dolgozókat.

A Vörös Sarokban adják át munkamódszerüket az ország legjobb irányító.

A békefront erősítéséért, a világ dolgozóinak harcos összefogásáért küzd a Népszava!

MEGJELENIK MAGYAR NYELVEN
**„A Szovjetunió
a szocializmus országa“**

Mi megvédjük a békét. A béke-
gőzölmesen halad előre a hatalmas
socializmus útján, a hatalmas
ovjetunió vezetésével.

üzemeink dolgozói sorában egyre
többen vannak, akik a Szálán elv
társ 70. születésnapjára tett munka-
szünetjénél teljesítik, egyesek
pedig kimagaslóan túlteljesítenek.

A két főváros közötti már július 1-én működik rádiógrammszolgálat. (MTI)

Tito bandája szolgálatában a náci német fasiszta hajcsárok dőzsölnek

A Nova Borba a szelvények, „Ivo-Lola Ribar” szerzőmunkágyár egyik dolgozója. A T. M. J. v. k. beosztása a nyomdai munkaosztály. A Nova Borba a szelvények, „Ivo-Lola Ribar” szerzőmunkágyár egyik dolgozója. A T. M. J. v. k. beosztása a nyomdai munkaosztály.

A gyárban „szelmunkásoknak” kinevezett náciak az urak. A fasiszták ellenőrzik a munkát, ők az egyes osztályok és munkacsoportok vezetői és fizetésük ötször nagyobb a jugoszláv munkásokétól. Fizetésük 17 ezer és 30 ezer dinár havonta, de ezenkívül még sok más kedvezményt is élveznek. A náci német fasiszta „szelmunkások” napi kenyérfejéjébe 1600 gramm, emellett havonta a két kilogramm zsir, 15 kg húst és két és fél kg cukrot kapnak. A családok még élelmiszerpótlékot is kapnak. A feleség és gyermek után napi 800 gramm kenyeret, 7 és fél kg húst, 1 kg zsir és 1200 gramm cukrot kapnak fejékként. Az 5 számkra van r. sz. griz, kakao és csokoládé is. De ez még nem minden: több textilárut vásárolhatnak, rendszeresen kapnak cipőt stb. Mindezenfelül luxuszállakban és szállodákban laknak.

A jugoszláv munkás teljesen jogfosztottá vált. Ha betegség folytán kimerül a munkából, megvonják tőle az élelmiszerjegyét, különböző pénzbürtókkal sújlik, elbocsátják,

vagy letartóztatják őket. Naponta 4-5 óráig kell tartózkodniuk — ingyen, szabadnap nincs, a fizetés pedig csökkentik. A jugoszláv munkás átlag havi keresete 2500 dinár. Az élelmiszerjegyekre rendszerint semmi sem lehet kapni az üzemi étkezdékben pedig az étkezés vízbenfőtt káposzta vagy nagytökön egy kis zöldséggel, bablával az ebéd. A munkások nagy része fabrikákban lakik, de a barokk rossz állapotban vannak, bűzlik, az ablakok pedig megsárgult ujjal papírral vannak betárgasztva. Három embernek jut egy ágy egy lakásban.

Az elviselhetetlen életviszonyok miatt a szerzőmunkágyár dolgozói egy nagygyűlésen tiltakoztak, amire az lett a válasza, hogy öt munkást nyomban letartóztattak, de a munkásokat ezzel nem tudták megfélemlíteni. Több száz munkás nyomban sztrájkba lépett. A munkások tiltakoznak az ellen, hogy rabzsolgálatra kényszerítik őket és nem hajlandók teljesíteni Tito-klikknek az országot és a jugoszláv dolgozókat károsító tervét.

Ezért a munkások nagy része bekapcsolódott az illegális mozgalomba. Azokat támogatják akik Lenin és Sztálin zászlaja alatt a proletár internacionálisizmushoz híven harcolnak az áruló fasiszta Tito-klikk ellen.

MEGJELENTEK

A JÁRMŰTELEPEN A GÉPKOCSIVEZETŐNÖK

Egyelőre 6 gépkocsivezetőt állított a Járőrtelép szolgálatba

A Járőrtelép a postás gépkocsivezetők jellegű. A szelvény minden irányában szaladnak napközben gépkocsikkal a város utcáin. Vízszik, gyűjtik, kézbesítik a postát. Aztán este, munka után, mindannyian hazatérnek a gépkocsikkal együtt kiindulást helyükre, a Járőrtelépre. Aztán este, munka után, mindannyian hazatérnek a gépkocsikkal együtt kiindulást helyükre, a Járőrtelépre. Aztán este, munka után, mindannyian hazatérnek a gépkocsikkal együtt kiindulást helyükre, a Járőrtelépre.

guk, mint az autózás és így csak ahhoz értenek. Ez tévedés.

Két hét óta a szaktársak nem győzik bizonygatni, hogy ők egyszerű tanítómesterek is. Miért? Azért, mert a Járőrtelép történetében, először, — megjelent az első 6 gépkocsivezető, akiket most tanítanak be a postaszállítási rejtelmeibe, s mostantól kezdve a férfiak mellett ez a 6 nő is vezeti a posta gépkocsijait.

Vilcsék Katalin nevetve mondja, hogy az első napokban a szaktársak az udvaron folyókát utánuk, de aztán egyre-másra mindenki csak tanítani akarta őket a gépkocsivezetésre.

Ma van a tanulás utolsó napja. A teremben az egyenruhás, tiszta, csinos gépkocsivezetőknek vizsgálóknak. Hegyi Éva, Vilcsék Katalin, Hegyi Margit, Bezerédi Gyöngyi, Wozszi Emilné és Takács Irén szabatosan válaszolnak a

mánykerék. Nem féltem a posta gépkocsijait. Biztos, hogy nem fog karambolozni.

Különben a 6 új gépkocsivezető két hétig reggel 7-9-ig elméleti oktatásban részesült, utána csatlakoztak egy-egy tapasztalt levélgyűjtőhöz, így megismerték hamar a várost, mint a tenyerüket.

Most aztán „kirepülnek”, gépkocsit kapnak, egyedül vezetik, egyedül váltják a feladást a rajuk bízott értékekért. Megmutatják, hogy vannak olyan legények, mint a férfiak.

Takács Irén már a kapuban hajt, amikor lelassít s visszaszól:

— Tessék megírni, hogy hálás szeretettel gondolunk Pártunkra, hogy kivonta a nők egyenjogúságát és soha nem felejtjük el, hogy ezt lényegében a hatalmas Szovjetunió felszabadításának köszönhetjük.

G.-s.

OSZTÁLYBIZOTTSÁG- VÁLASZTÁS A FŐPOSTÁN

Az őszi nap fénye megcsillant a nikkelezett műszereken, a termet a gépek zúgása tölti be, amikor a rádióosztály dolgozói összegyűlekeznek, hogy meghallgassák Bolgói elvtárs beszámolóját az 5 éves tervről és ugyanakkor megválasszák osztálybizottságukat.

A hangulat lelkes, taps taps után csatlán fel a beszámoló közben, ezzel tesznek hitet a postás dolgozók az 5 éves terv mellett, amely most még csak helytélésben, de a terv beindulása után harcos munkakészségben nyilatkozik meg. „A 3 éves tervet időre befejeztük és az 5 éves tervet időre fogjuk teljesíteni”, — mondják a dolgozók egymásnak.

A beszámoló után egymásután szólnak fel a szaktársak, mindegyik ígéretet tesz, hogy saját munkaterületén fokozott eredménnyel járul hozzá az 5 éves terv időbeli befejezéséhez. A Párt részéről Balog elvtárs, a

Szakszervezet részéről Szabó elvtárs emeli ki az 5 éves terv jelentőségét.

A felszólalások egyre lelkesebbek.

Dóbiás Ferenc elnökünk szaktársunk hosszasan fejtegeti a munkafeladatok jelentőségét és egyszerű, mindenki által érthető szavakkal magyarázza a jelenlévőknek az öt éves terv jelentőségét és azt, hogy életszínterünk csak több és jobb termeléssel tudjuk emelni. A résztvevők lelkesen tapsolnak, helyeselnek Dóbiás szaktárs szavainak.

A tervismertetés után a dolgozók tömegesen járulnak az osztálybizottsági választási urnához. A jól előkészített választás eredményeképpen a dolgozók 92 százaléka leszavazott, ezzel is kimutató az, hogy megértik az osztálybizottsági választások jelentőségét és támogatják az új szakszervezeti szervezet szocializmus építő munkáját.

T.-s.

Megszűnt minden különbség!

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa 1949 november 25-én kelt 4332/1949—246 M. T. számú rendelete szerint: „A postamesteri fizetési és a postamesteri fizetési alkalmazottakat a posta kezelési szaklétszámába, a postamesteri fizetési alkalmazottakat a postafizetési szaklétszámába kell besorolni.”

A P. R. T. 1949—58. számához mellékelt 25. Kormányrendelet viszonos november 7-én intézkedett „a forgalmi és postamesteri hivatalok postai kezelésének egységesítése” tárgyában.

A két rendelet hosszú évtizedek nehéz küzdelmének, annyi méltánylat megálztatásának vet véget. Megszűnt a múlt másodrendű postás dolgozója a „postamesteri alkalmazott”, most már valóban nincs különbség postás és postás között.

De megszűnik ugyanakkor a külön „postamesteri kezelés” is, ezzel is dokumentálva, hogy a volt postamesteri hivatalok dolgozói éppen olyan hasznos és jó munkát végeznek, éppen olyan megbecsült tagjai népi demokráciánknak, mint a többi postás dolgozó.

A közelmúlt számtalan hivatalbeutelti megbízatása, a postamesteri alkalmazottaknak forgalmi hivatalok élére való állítása már megmutatta, hogy nagy változás készült. A „kínai fal”, amely a postamesteri dolgozók útját állta, recsegett-ropogott. Nulázóval volt, hogy Pártunk, szakszervezetünk és szakszervezetünk a fal felrobbantására készült.

Es ime, a múlt rendszerek által emelt mesterséges válaszfalak egyik leghatalmasabbja a múlt. Ismét megmutatkozott Pártunk és a népi demokráciánk következetes és helyes politikájának eredménye. Az emberi — mint legnagyobb értéke — végzett munkája alapján becsülik meg.

Es mert jó munkát végeztek a postamesteri alkalmazottak, ma már valamennyi postás dolgozóval egy sorban menethetnek a minden eddiget felülmúló jövőt biztosító cél, a szocializmus felé.

Kulturcsoporthoz karácsonyi műsorához alkalmas kiadványok

A „Szakszervezeti Szinpad” kötetei

1. szám: R. Martin du Gard: Leleu apó. Ligeti Vilma: Daloló holnap.
2. szám: Mikszáth-Sörényi: Miniszter keresetük. Czimer József: Orvosi bizonyítvány. Rónay Ervin: A banya.
3. szám: Somogyi Pál: Dózsa népe. Lénárd Mária: Miskolc. Gorkij Maxim regénye nyomán Somogyi Pál: A pénz.
4. szám: Mándi Éva: Vetés.
5. szám: Makarenko: Igor és társai.

„Kulturiskola” kötetei

2. szám: Szántó Miklós: A szakszervezeti és üzemi kulturmunkáról.
3. szám: Földes Péter: A konferálás.
4. szám: László-Bencsik Sándor: A népi táncok kultúra.
5. szám: Gáspár Margit: Az operett.

A „Kulturiskola” füzetek segítségével nyújtanak a szakszervezeti és üzemi kulturcsoporthoz minden napos munkájukban megvilágítják a fontos elvi kérdéseket és útmutatást adnak a gyakorlati megvalósításra. A „Szakszervezeti Szinpad” egyes kötetek két-három egyfelvonásos tartalmazzák. A 4-es számú füzet Mándi Éva háromfelvonásos nagy sikert aratott paraszttárgy színdarabját, a „Vetés”-t, az 5. számú füzet pedig Makarenko világhírű könyvének, az „Igor és társai”-nak színpadi átdolgozása.

Valamennyi füzet és színdarab-kötet kapható a Népszava, a Szakszervezeti Tanács Könyvtárállomásánál, Budapest, VII., Erzsébet-kt 17.

December 1-én a Postás Alapítványi Körházban a hároméves terv keretében a belgyógyászati osztály 34 új ágygal bővült. A BEI elnöke, Kátóna elvtárs és a BEI alelnöke, Kátóna elvtárs adták át az új osztályt rendeltetésének. A Körház dolgozóinak nevében Ferenczy főorvos vette át, ígéretet téve, hogy ezen az új osztályon az egészségügyi dolgozók nemcsak a betegek egészségének helyreállításával, hanem azoknak politikai nevelésével is foglalkoznak. A szép tünemény az egészségügyi dolgozók, valamint az orvosok szép számával vette részt.

Nők a mozgópostán

A posta csaknem minden munkaterületén dolgoznak már szaktársnőink. A mozgópostán is. Igaz ugyan, hogy ennek megvalósulását megnehezítette a hátrányos elhelyezkedés, amelynek oka az egyes hivataloknál tapasztalható szűklátókörűség volt.

A reakció működésbe lép.

„Nem nőnek való munka ez. Nem való, hogy a nők férfiakkal együtt utazzanak”, — suttogta a reakció.

A nők mozgóra való helyezését (akárva nem akárva?) gátolta a bürokrácia is. Ahelyett, hogy a mozgós nőket támogatták volna, a férfiaknál alacsonyabb fizetést fizettek nekik, akik így kevesebb üzemi jutalékok „kaptak”, mint az előző stabil hivatalban.

Csak nem azért, hogy elriasszák őket?

A kérdés megvitatására az igazgatóságon összehívták az érdeelt hivatalok vezetőit, akik előadták a mozgós szaktársnőkkel kapcsolatos „nehézségeiket”.

Az értekezlet azonban eredményes volt, megoldotta a „nehézségeket”. Ma már hat szaktársnőnk mozgópostai szolgálatot teljesít, többen pedig tanulják a „mozgós mesterséget”.

Budapest — Sátorlajúhely 86-os mp

Reggel 6 óra. Kikér Irma már bent van a mozgóban. Elfoglalja a levélpostai kezelő helyet, a beosztó szekrény fiókjaira sorban felírja az állomásokat neveit. Felbontja a levélköteteket s megkezdí a levelek irányítását. Itt a mozgós nem szabad tévedni. Egy helytelen irányítás s a levél több napot késel. De Kikér Irma és öt társnője „szakember”. Megvan mindennek a vonalvizsgálója, kívülről tudja Magyarország összes helységét.

Eppen elkészült a budapesti kötelekkel s már is Aszódra, majd pár perc múlva Hatvanban van a gyorsvonat.

Kikér Irma rovatlójával, Zentai Jenővel az ajtóhoz szaladnak s közös erővel adják le a csomagokat s levélzárakat, ugyanakkor felveszik a Sátorlajúhely felé szülő postát.

Mester Ferenc raktárkezelő sem pihen ezalatt. Gyorsan felszedi a másik oldalon a kiutazókat. Még kész sincsenek, amikor egy fiatal

asszony száll be a mozgópostakocsiba

— Szabadság! Nehezen lehet ide bejutni, csak igazolvánnyal, — mondja. Major Istvánné, a salgótarjáni mozgóról szállt át, hogy Miskolcra, ahol ebben a mozgóban segítsen.

Majorné egy levélzárakat kezd bontani. Zentai udvariaskodik:

— Ne bántsa, elvégezzük mi magunk is.

— Még ha nem láttam volna a multkor a két fiát, hagyján, de így hiába udvarol, — mosolyog Majorné.

Egy perc és már is rajta a munkaköpeny.

— Na Éva, — szól társnőjéhez, segítők Neked. — Ettől kezdve mindkét nő otthonosan mozog. Rendezik a levélzárakat, felbontják az időközben feladott pénzeszközöket.

— Hét évig voltam Bpest 72-ben. — mondja Majorné, de csak most látom, hogy milyen

szép, érdekes a mozgósélet.

— Két hónappal ezelőtt még nem igen tejsz, de ma már nem tudnék lemondani róla, — mondja.

Mosolygós arc, — jól megy a munka a mozgópostás szaktársnőnknek.

helyüket, s egyenlő versenytársak a férfi dolgozóknak.

A Szovjetunió postás dolgozóinak példája nyomán Pártunk irányításával ezen a téren is megvalósítottuk a nők egyenjogúságát a postán.

HÍREK

TATABANYA: Készülékük a munkaverseny mozgalmát. Ujabbban váltották a selejt 10%-os csökkentését. A rádiódiák beszédének hátralekötés is tesztelték 10%-kal. Tatabánya 2 versenykiírását lelkesedéssel fogadták. — December 3-án zászlóalpjuk javára műsoros estét rendeznek.

A POSTÁS ZENEKAR e hónapban kétszer tart zeneakadémiai hangversenyt. December 9-én orosz estét tartunk, amelyen Csajkovszkij, Glínka, Hacsaturján művei szerepelnek. A másik hangverseny december 20-án monstre ének- és zenekari hangverseny lesz. Ennek a hangversenynek jegyeit egységesen 1.50 forintért adjuk a postás dolgozóknak. A 20-ai hangversenyt Sztálin elvtárs születésnapjára rendezük és ma már nagy érdeklődés van a hangverseny jegyeit iránt.

SZAKSZERVEZETUNK központi könyvtára és mozgókönyvtára új művekkel gazdagodott. Nagy példányszámban szerezték be a „Nagy futószalag”. Nappalok és éjszakák, Nagy összeesküvés és a Kárpáti ruszódia című műveket, amelyek mellett több mint 30 most megjelent könyvet szereztünk be a postás dolgozók olvasószükségletének kielégítésére. Ugyanakkor kerületi titkárságainkat fiókkönyvtárral láttuk el, hogy a vidéki gépcentrálisok szolgálatot teljesítő szaktársaink is szocialista műveket olvashassanak.

LAKÁSCSERE. Elcserehném Erdőváros, Bocskai-u. 43. sz. alatti kétszoba-konyhából álló lakásomat, hasonlóra Budapesten vagy környékén, Cím: Szigeti Géza, Lípót távbeszélő hivatal.

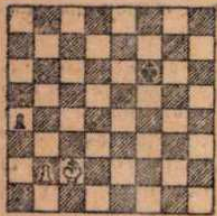
A MEZŐTURI futball- és sakksport Szarvason szerepelt barátságos mérkőzésen. Eredményük a következők: Szarvas—Mezőtúr futball: 4:2, sakk: 5:5.

SAKK

Rovatvezető: TIPARY LAJOS

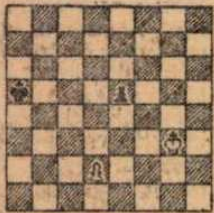
2. sz. feladvány.

Világos: Kf2, Bh7, Fh8, gy. g6.
Fenti feladványunk multhavi rovatunkban fordított állásban jelent meg. Olvasóink többsége rájött a tévedésre, többi feladvány kedvéért azonban újból leközöljük és két új végjátékkal együtt kérjük a megoldást beküldeni.

3. sz. feladvány.

Világos nyer.

4. sz. feladvány.

Világos nyer.

Fenti két végjátékunk azonos — minimális — anyagi tanulságosan mutatja be a gyalogvégjátékok rejtelmeit. Megfejtésük rendkívül tanulságos a gyakorlati sakkjátékos számára. Mindenkit figyelmeztetünk, nem olyan egyszerű a nyerés, mint amilyennek első pillantásra látszik. Pontos és részletes megfejtéseket kérünk, egy-egy feladványért 4 pontot adunk. A megfejtési verseny állását a legközelebbi számunkban közöljük.

3. sz. vezércsel.

Alábbi játszmaik nagyszerűen mutatja be a szovjetországi sakkmesterek lendületes támadó szellemét. Ragyogó áldozatok után, bravúros matt fejezi be a jól felépített támadást.

Mikenas-Lebedev

1.) d2-d4, Hg8-f6. 2.) c2-c4, e7-e6.
3.) Hb1-c3, d7-d5. 4.) Fc1-g5, Ff8-e7.
5.) e2-e3, h7-h6. 6.) Fg3-h4.
Esetlegesen 6.) Ff4-re sötét c5 lépéssel teljesen kiegyenlítene.
6.) — — — 0-0-7.) Ba1-c1, c7-c6.
8.) Ff1-d3, Hb8-d7. 9.) Hg1-f3, d5xc4.
10.) Fdxc4, Hf8-d5?
Tanulságos hibát Ha 5.) — — —, h6 lépés nem történt volna meg, úgy ez jó lépés lenne, mert kikényszerítene az akkor még g5-on álló futár cseréjét és előkészítené az e5 lépést Casablanca szisztémája szerint.
A jelen állásban 10.) — — —, b5. majd

a6, c5 és Fb7 lépéssorozat lett volna a legjobb.

11.) Fh4-g3, Hd5xc3. 12.) b2xc3.

c6-c5. 13.) 0-0, a7-a5.

Ujból b6 és Fb7 volt a helyes ellenjáték.

14.) Fc4-d3, Hd7-f6. 15.) Hf3-e5, Fe7-d6?

Királyszármány támadás fenyegető előjelei mutatkoznak, sötét részéről a legparányibb idővesztés is végzetes lehet. Természetesen nem volt jó 15.)

— — —, b5. 16.) Hc6 miatt. A megített lépés is hiba, a sötét tábor haladéktalan fejlettsége Fd7-tel volt szűkebb.

17.) Fg3-h4! Fd6-e7.

Sötét értékes tempót veszített és most ellenállhatatlan erővel bontakozik ki a világos támadás.

17.) Fd3-b1, Vd8-e8.

A g6 pontot akarja védeni 18.) Vd3.

g6 utáni H-g6 áldozat ellen.

18.) d4xc5, g7-g5.

Nyomott állásból erőszközök eszközökkel igyekszik kiszabadulni.

19.) Fh4-g3, Fe7xc5.

Látszólag sötét kissé föllelegezhet, de éppen most következik világosnak a Vd1-d3-h7 mattfenyegetésre épített, csodás áldozatokkal járó, elsőpró erejű támadása.

20.) f2-f4!!

Nagyon messze számított, mélyen szántó kombináció bevezető lépése.

20.) — — —, Fc5xc3+ 21.) Kf1-h1.

Fe3xc1. 22.) f4xc5!! Fc1xc5. Vagy 22.)

Hd7. 23.) Vd3. f5. 24.) g-f6 a.

p. B7. 25.) Hf7-Vd7. 26.) B:c1 söt. világosra nyert állásai.

23.) Bf1xf6!

Mintán a beburakodott bástyát 24.)

Vd3 miatt nem lehet kiűzni, a következő lépés kényszer.

23.) — — —, Kf8-g7. 24.) Vd1-d3!

Es mégis! Világos minden lépése felkiáltójel érdemel. A bástya nem üthető 24.) — — —, Kf6. 25.) Hg4f és

matt miatt.

24.) — — —, h6-h5. 25.) h2-h4!

Világos nagyszerűen vezeti a támadást! Dacára annak, hogy a g4 mező most meg van védve a huszár ellen, mégis ütésben hagyja a bástyát.

25.) — — —, Kf7xf6.

Más már nem marad hátra, mert 25.)

— — —, Fh6-ra 26.) B:h6, Kh6. 27.)

Vh7 matt.

26.) He5-g4!!

Az utolsóelőtti áldozat.

26.) — — —, h5xc4. 27.) Fg3-e5!!

Befejezése a szedőletes kombináció.

Ha nem tudnánk, hogy 1941-ben játszották, azt kellene hinnünk, a múlt század romantikus játszmáinak egyikét látnánk, amelyekben azonban nem megfontolt tudatos megnyitási kísérlettel, hanem a mindenáron való támadás jegyében építettek föl.

27.) — — —, Kf6xe5. 28.) Vd3-d4

matt.

Egy halhatatlan játszma!

Apáról-fiúra

A marshallizált Franciaország filmgyártása súlyos válsággal küzd. Az elmúlt évben megkötött francia-amerikai szerződés értelmében a francia moziműsorban legfeljebb 30% lehet francia film. Ez a szerződés, valamint az, hogy az egyre növekvő válságban a filmgyártó cégek csak állami segítséggel képesek filmet gyártani, rányomja a bélyegét a francia filmgyártásra. Egészen természetes, hogy a rövid időközökben helyet cserélő lakajkormánnyok csak annak a filmnek hajlandók anyagi támogatást adni, amely alátámasztja a saját politikájukat.

A szocialista realista filmművészet nagy alkotója, Pudovkin, tavaly ezt a jelszót adta ki a film művészeinek: „Erősíteni a nemzeti filmgyártást”. Természetes, hogy ez a lassan amerikai gyarmattá szülő Franciaországban nehéz feladat. A francia filmművészek egyrésze azonban, akik nem adták el magukat a hollywoodi ördögnek, minden erejével igyekezik ezt a jelszót megvalósítani. A realizmusnak ezek közé a francia partizánjai közé tartoznak Vladimir Pozner forgatókönyvíró és Louis Daquin rendező is.

Legújabb filmjük, az „Apáról-fiúra” amelyet a VIT alkalmával küldtek el Budapestre, a francia bányászok életét ábrázolja. A francia bányamunkásoknak a fasiszták kitakarodása után újra fel kellett venni a küzdelmet a régi ellenségeikkel, a kizsákmányoló tőkésekkel. Természetes, hogy ez a film nem lehet olyan harcos, mintha ugyanazt a témát egy felszabadult népi demokratikus országban dolgoznák fel. Moch, Bideault és a többi imperialista bérenc Franciaországában azonban az is sokat jelent, ha egy film megmondja az igazságot. A francia munkáosztály azt is látja, amit a film nem mond ki, mert nem mondhat ki alkotói behírtözlésének veszélye nélkül.

Ugy foglalkozik a bányászok életével, ahogyan azt a művészek megfigyelték az Észak-Franciaország bányavidékén töltött néhány hónap alatt. A mindennapi élet eseményei olyan elevenen követik egymást, hogy a filmet érdekessé — magasabbrendűen érdekessé — teszik.

Az apáról-fiúra szálló bányász-hívatal, a bányászlet veszedelmét állítja Roger-t, a 14 éves fiút nehéz kérdések elé, de kedvettségét hamar felváltja a munka szépségének és örömeinek felismerése. Megtanulja szeretni a munkát, ugyanakkor megtanulja azt is, hogy az elnyomót, a kizsákmányolót gyűlölje.

A film többször beszél képtelen. Ezt a mai francia helyzet kényszerítette rá a művészekre, a szimbólumok mögött azonban könnyen meglátható súlyos mondanivaló rejlik, amely méltóvá tette a filmet arra, hogy Marianne-Lazareban, s most Budapesten a haladó francia filmgyártást képviselje.

Szerkesztői üzenetek:

K. Károly, Balsa: Valószínűleg közöl.

E. K-né, Bpest 7.: Versét torlódás miatt nem közölhetjük.

Szasszer Gábor, Bpest: Szép verset közöljünk, amint látja, le is közöljük.

Varga F., Bpest 112.: Hányvalla lapunkban, hogy nem közlünk „tanulmányos” posztos elismeréseket, történeteket, eseményeket. Ezt hiányoljuk mi is. Ezeknek a megírása lenne a levelezők feladata.

R. S. Nyiregyháza: Verse jó, csak kisé elvont. Gondolatok helyes kifejezésén is segít a marxista elméleti képzőtség fejlesztése.

Főposta, táviratkezelő osztály: Leveleiben többek között ezeket írja: „1948-ban előztem voltunk, meri a munkaverseny íza magával ragadott mindenkit... 1949 januárban a norma megszűnt, helyette üzemi pontrendszer vezettek be. Itt mutatkozott meg erősen a platon-rendszer, meri hiszen az a dolog, hogy aki jobban győz abban is dolgozott, mint a többi, naponta mégis csak 60-80 fillérrel keresett, többé, mint lassan mozgó többi társa. Ez ter mérsékelten megölte a munkaversenyünket és mindenki úgy dolgozott, ahogy a másiktól látta.”

Ugyanakkor fölemlíti, hogy van üzemiükben egy 2 mullás ember, akinek a normáját épp úgy mérik, mint más egézségosnek s ezzel ez a bema ember csak havi 24-30 forintos üzemi jutalékokat kap.

Teljesítménye, hogy úgy látjuk, igen alaposan mért meg szaktárs ezt a kérdést, ezért a napokban alapos áttekintésre kerüljük rajtján be szakszervezetünkbe.

POSTÁS KOZLONY

Kladja a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezete.

Felolós kladó: MESZOLY GEZA.

Felolós szerkesztő: BASTA REZSO.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczúr-u. 27.

Megjelenik minden hétfő 10-én.

Szakszervezeti tagokna díjazlan.

Székre: Lányvonda N. V.

Budapest, VIII., Róka-Szék-u. 4.

Felolós vezető: RADNÓTI KÁROLY

MHK

Október 15-től nov. 12-ig MHK-munkaversenyben álltunk a Vasutas Szakszervezettel.

A novemberi Közlönyben közölt eredményeken kívül a következő vidéki üzemek jelentették próbázásaik eredményét.

Ujpest: 26 arany, 40 ezüst, 21 bronz.

Veszprém: 31 arany, 11 ezüst.

Kecskemét: 24 arany, 27 ezüst, 32 bronz.

Komárom: szégyenszemre senki.

Tata: 19 fő.

Győr: 61 fő sportolók.

A mostani kiértékelésben igen nagy nehézséget okoz a Sporttársaságnak

az a tény, hogy minőségi sportesportjaink, üzemi sportkörök, üzemek sportfelelősei nem jelentik be a kampány ideje alatti lebonyolított szaktársak számát, feltüntetve, hogy hányan szereztek arany, ezüst, ill. bronzjelvényt. Nem állanak feladatuk magaslatán.

FELHIVÁS minden vidéki és budapesti postai szakszervezethez és a minőségi sportesportok titkáraihoz:

POSTAFORDULTÁVAL jelentsek be szolgálati tevékenységüket dolgozóik, sportolók október 15 és november 12 között eszközölt próbázásaikat a Sporttársaságnak!

BLASZ I. o.-ban szereplő Kispesti Postás labdarúgó csapata állásor: Tóth Győző József, Csopaki, Tellet, Szabó, Elek, Mizer, Madarassy, Nagy Dóra, Deák József szakosztályvezető. Gulonak: Kubik, Nagy K., Gölöncsér.

Téli MHK próbázások

Pártunk a sportolók kíváncsi dolgozókat a téli idényben is MHK próbákra bucsátja. A tornatermek kis száma miatt csak azok próbázhatnak, akik a téli idényben is, akik MHK igazolvánnyal vagy kék nevezési lappal rendelkeznek.

Próbázás minden kedden 18 órától a VII. Dob-u. 85. sz. iskola tornatermében! A sportfelelősök vegyék fel a kapcsolatot a Sporttársasággal.

Az üzemek a próbára indulókat lássák el sportfelszereléssel, de legalább is tornacipővel.

Videki sportfelelősök vegyék fel a kapcsolatot az illetékes kerületi sportfelügyelővel és MHK próbázató bizottsággal.

„Igaz ember”

Igaz ember, igazi sportember! Nekünk is van ilyen sportolónk, a pápai Postás fiatallablái tenisz versenyzője, aki úgy sportol, hogy mindkét kezefele hiányzik. Az akaratát, öntudatát és szorgalmát példaképe ez a fiatalember — Nagy Zoltán —, aki a szovjet hősközhöz, Kanakihoz, Meskovhoz hasonlóan, testi hiányossága ellenére kitűnően sportol. A Népsport hosszú cikkben foglalkozik vele, de mi is leírjuk e néhány sort, főként azért, hogy tanuljunk e fiatal sportolótól, aki elhatározását Osztrovszkij „Az acélt megdönti” c. könyvének elolvasásából merítette. Megmutatta, hogy testi fogyatéksága dacára is testileg is egyenrangú, sőt sokszor kiemelkedően egészséges testű, de funya, lusta fiataloknak.

Sportrepülés

A Postás Szakszervezet, a Posta-vezérigazgatóság és az Országos Magyar Repülő Egyesület támogatásával Postás Sportrepülő Csoport alakult.

A csoport utórló repülő kiképzéssel foglalkozni, melyre jelentkezhet minden postás dolgozó, aki 21-ik életévét még nem töltötte be s valamely idegrendszerrel tagja. A kiképzés a háromastárhegyi OMRE repülőterén fog folyni.

Részletes felvilágosítás és jelentkezés Donáts Tibor szaktársánál (Keleti posta, tel.: 225-214).

A magyar népi demokrácia is fejlődésben áll, a jogok jutott, hogy az igen drága repülő sportot a széles tömegek sportjává tudja tenni. Megfejlesztett szervező és termelő munkát repülőgépek és egyéb felszerelési cikkek olyan mennyiségű állítottak elő, melyek által lehetővé vált, hogy állítólag postás repülő csoport alakulhasson s egyrészt Szakszervezetünk anyagi támogatásával, másrészt az OMRE által kezeltünkbe bocsátott repülőgéppel, tényleges technikai felszereléssel biztosítani tudjuk, hogy minden jelentkező postás dolgozó rövid idő alatt elsajátíthassa a repülés tudományát és élvezhesse e szép sport örömeit.

Sporteredmények!

Asztali tenisz. Nagykanizsai Postás (Kishegyi, Keszei, Fentős, Zentai, Molnár). Kasz 13:1. Otös csapat. Páros: Kishegyi (Postás)—Fentős:r. Arany —Dr. Fekete 2:1.

Sashalmi Postás: Orsz. Ruházati Intézet 13:5.

Ceglédi Postás (Végh, Zsigmond, Jeney, Zádor, Kapala): Szt 13:11. — Háziverseny: 1. Végh László, 2. Zsigmond József, 3. Jeney Pál.

Budapesti Postás (Várkonyi, Szabó, Gammernann, Som, Nédli): Phobus 13:11. Nagy megelégedés, hiszen a Postás 3 ifjval állt ki.

Kézilabda. Negyedszer nyert magyar bajnokságot a budapesti Postás női kézilabda csapata az NB I-ben. Két utolsó bajnokságot pontvesztés nélkül 100 százalékos teljesítménnyel nyerte meg.

A teremhajnokságot is megőyerie. Eredményeit Scheffer Gusztí, Szuhay Cili és Molnár Mária, alias „Moti” munkáját dicsérik.

Kerékpár. Az 1949. évi II. országos kerékpáros országúti bajnokságban az ifjúsági és hölgversenyzőkkel induló szeptemberi Postás a 3. helyen végzett. Tóth Erzsébet versenyző a pályabajnokságban repülőversenyben országos csúcsot állított fel.

Torna. Budapesti Postás nov. 19. tornaszakszátálya hetedikben nyerte meg a budapesti kerületi bajnokságot és nyolcadikban az I. o. csapatbajnokságot.

Nov. 25-i háziverseny kb. 40 résztvevővel, III. o. egyéni: L. Ohegyi Anna, 2. Budai Eya, 3. Jánosy Ilona, 4. Nográdi Mária, 5. Kurucz Sarolta, 6. Somló Zsuzsa, 7. Gulyás Magdolna, 8. Szabó Mária.

II. o. egyéni előírt: Siminsky Nóra, Szelenyi Judit, Tamás Ilona, Jánosy Ilona.

II. o. egyéni előírt és szab. vál.: Baliko Györgyi, Kertész Aliz, N. Szabó Mária, Szelenyi Judit.

I. o. egyéni előírt: László Sári, Baliko Györgyi, Csapó Judit, Kertész Aliz.

I. o. egyéni előírt és szab. vál.: László Sári, Csapó Judit, Kálnona Nóra.

Nagy szeretettel jól-előkészítette dr. Kovács Lászlóné és Romák Eva.

Kerékpár. Bartusok Béla (bpi Postás) nyerte az 1949. évi házakközötti vaskerekűs bajnokságot.

Két reakció alak megbeszéli, hogy disszidálnak. Megegyeznek, hogy előbb az egyik volt földesúr megy ki, aztán, ha valóban úgy találja a helyzetet, ahogy azt Amerika Hangja mondja, — hogy minden csupa jó —, akkor megírja s akkor a volt bankár barátja is utána megy.

A szókési nehézségekre való tekintettel megállapodnak abban, hogy a földesúr levelet ír. Tartalmazzon az akár jót, akár rosszal, de ha kék tintával van írva, akkor gondolkodás nélkül menjen utána, azonnal a bankár.

De ha a levél zöld tintával írva érkezik, akkor maradjon csak nyugodtan ülthet mert nem érdemes kimenni, mert a nyugatról írt árubőség csak Amerika Hangja.

Ezzel a volt földesúr disszidál. Pár hét múlva megérkezik a nagy izgalommal várt levél. Bankárunk a levélre pillant. Kék tintával van írva. A boldogságtól felkiált. Remegő kezekkel bonolja fel a levelet s a sorok olvasása közben arca percenként jobban derül. Bankárunk szinte látja a dicső sorokat, amely a hatalmas kizsákmányolási lehetőségektől kezdve — demokráciaellenes uszításig mindent tartalmaz.

Bankárunk lázban ég. Már csukná össze a levelet, amikor pillantása az utóiratra esik: Ez apró betűkkel így hangzik:

A jene egye meg a Marshall-tervet, — van itt minden csak éppen — zöld tinta nincs.

A Marshall-terv mind kiszállította...

POSTÁS KÖZLÖNY

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

KÖSZÖNTJÜK SZTÁLIN ELVTÁRSAT, A BÉKETÁBOR NAGY VEZÉRÉT

December 21. Ezen a napon ünnepeli az egész haladó emberiség nagy vezérének, Sztálin elvtársnak 70. születésnapját. Százmilliók mélyes szeretete, hálája és reménye száll ezen a napon a Kreml felé és egyesül egy forró kívánságban: Sztálin elvtárs, vezesd még sokáig harcunkat a békéért, az emberiség felszabadításáért. Légy még sokáig bölcs tanácsadónk a szocializmus építésének kemény munkájában.

Ez a kívánság kifejeződött már abban a lelkes készülődésben, amely Sztálin elvtárs születésnapját szerte a világon megelőzte. Ez a lelkesedés fűtötte a magyar népet is, aminek fényes bizonyítékai a Sztálin elvtárs születésnapjára felajánlott munkák során elért kimagasló eredmények, a nagy szeretettel készített születésnap ajándékok.

Az emberiség egy maroknyi csoportja az imperialista vablok és lakáik érthetetlenül tájékozva állnak a jelenség előtt. Nem akarják megérteni azt, hogy az ünnepelő százmillióknak és közöttük a még imperialista elnyomás alatt szenvedő millióknak is minden okuk megvan arra, hogy ünnepeljenek.

Nekünk, magyaroknak különösen sok okunk van, amely alátámasztja Sztálin elvtárs iránt érzett hálánkat és szeretetünket.

Sztálin elvtársnak, a Vörös Hadseregnek köszönhetjük, hogy a magyar függetlenség ősi elvűségét, a német elnyomókat kikergette hazánkba és szétzúzták a fasiszták hadigépezetét, szétzúzták a német imperializmust. Ezzel a magyar nép évszázados elnyomása véget ért. Amit 1848-ban és 1919-ben oly sok áldozattal járó harcban nem tudtunk elérni, azt megadta nekünk vére hullatása árán a Sztálin elvtárs által vezetett dicső Szovjet Hadsereg.

Szétzúrták azt a rendszert, amely egy maroknyi földbirtokos feudális kiváltságait megőrizte, amely lehetővé tette, hogy hazánkban a dolgozó parasztok milliói által vérrel és verejtékekkel áztatott föld egy maroknyi földesúr és főpap birtokában legyen. Sztálin elvtársnak köszönhetjük, hogy a földet felosztottuk, hogy a föld azé lett, aki dolgozik rajta, hogy dolgozó parasztaink kiegyenesíthette gerincét és építheti boldogabb jövőjének zálogát, a szocialista mezőgazdaságot.

Azban a kemény harcban, amelyet az elmúlt években Pártunk vezetésével a belső reakció ellen folytattunk, nagy segítséget nyújtott nekünk a Szovjetunió és Sztálin elvtárs oly módon, hogy megakadályozta az imperialisták beavatkozását országunk ügyébe, megakadályozta a hazai reakciónak az imperialisták által történő közvetlen megsegítését. Visszautasítottuk az imperialisták minden kísérletét, szétzúztuk a belső bitangokat, mielőtt hazánkban is, mint Görögországban, vagy mint a gyarmatokon véres háborút kezd-

hettek volna. Megőrizhettük szabadságunkat és függetlenségünket. Ez volt az alapja minden munkánk és eddig elért eredményeinknek, többek között annak, hogy ma Európa egyik legjobban élő országa vagyunk.

Eredményeink elérésében a Szovjetunió és Sztálin elvtárs — azonkívül, hogy lehetővé tette függetlenségünk és szabadságunk megvédését — más téren is igen sok segítséget nyújtott hazánkban. Ez a segítség és támogatás nemcsak felszabadításunk kezdődött.

A 25 évig tartó ellenforradalom idején a szabadság élharcosainak legerősebb legyvere Lenin és Sztálin tanítása volt. A Szovjetunió adott menedéket az üldözött, igaz magyar hazafiaknak: a magyar kommunistáknak. Sztálin elvtárs mentette meg Pártunk és népünk vezérét, Rákosi Mátyás elvtársat.

Sztálin elvtárs mindent megtett, hogy a magyar népet megóvja a háború borzalmaiból. A német hadüzenet napján, 1941 júni-

sában Molotov elvtárs révén figyelmeztette a magyar kormányt: a Szovjetunió a legnagyobb jóakaratú kísérlettel Magyarországot kíséri. A két ország között nem állnak fenn vitás kérdések. Magyarország ne lépjen háborúba a Szovjetunió ellen. De ezt a figyelmeztetést eltilkolták a magyar nép előtt és hazug jelszavakkal, imperialista érdekekért a szocializmus országa ellen küldték harcba a dolgozó magyar nép tízezreit. Sztálin elvtárs tudta, hogy nem a dolgozó magyar nép a bűnös a szovjet haza megtámadásáért. A magyar fasiszta csoportok pusztításait nem a magyar népen bosszulta meg a Vörös Hadsereg. Ha a bosszú lelt volna a cél Budapest ostrománál, úgy a szovjet nehéztüzérség a földdel egyenlővé tette volna a várost. Sztálin elvtárs Budapest és a magyar nép felszabadítására, nem szétzúzására adott parancsot. A felszabadítás után hazánk az esztelen fasiszta rombolás következtében történelmünkben soha nem tapasztalt nehéz helyzetben volt.

Ebben a nehéz helyzetben a Szovjetunió és Sztálin elvtárs nem úgy kezelt bennünket, mint a fasiszta Németország utolsó csatlósait, hanem élelemmel, iparunk beindításához nyersanyaggal, a kereskedelmi kapcsolatok megteremtésével segítette talpraállításunkat. Azóta a baráti segítség egész sorát tapasztalhattuk.

Az első állam a Szovjetunió volt, amely felvette a diplomáciai kapcsolatokat velünk. Kiléptünk elszigeteltségünkől és ha az imperialisták meg is akadályozták részvételünket az ENSZ-ben, a Szovjetunió következetesen kiáll mellettünk a népek eme fóruma előtt.

A szovjet kormány lehetővé tette, hogy barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést kössünk a Szovjetunióval. „Hazánk ezzel a szerződéssel a demokratikus békétábor egyik jelentős tényezőjévé lépett elő” — mondotta Rákosi elvtárs.

Mért folytat a Szovjetunió ilyen „szokatlan” külpolitikát a kisnemzetek felé? — kérdezhetik azok, akik az imperialista hatalmak külpolitikáját figyelik és ehhez vannak szokva. Erre igen könnyű felelni: azért, mert a sztálini külpolitika a marxizmus-leninizmus elvi alapján épül, a népek önrendelkezési jogán, a kis- és nagy népek egyenjogúságának elvén.

„Minden nemzetnek, nagyoknak és kicsinyeknek, van valami egyéni sajátossága, mindegyik hozzájárul a maga obulusaival az emberiség közös kincstárának gyarapításához. Van mindegyikben valami, ami nincsen meg sem az oroszban, sem az ukránban, sem más népben. A Szovjetunióban vannak nemzetek, amelyek már kihaltak, de amelyek újra életre keltek és amelyek tőlünk kapták például az ábc-jüket is. Saját ideológiáikkal kerülnek szembe, dezorganizálódnak saját Pártunkat, ha nem becsúsznak a kis népek, ha nem tartanának tiszteletben jogukat és nemzeti függetlenségüket, ha beavatkoznának a kisállamok ügyébe. Megtehetjük ezt? Nem! Nem tehetjük meg. Ha ezt megtennénk, magunk alatt vágnánk a fát” — mondotta Sztálin elvtárs.

Ezért lehetséges igazi, őnzelen barátság olyan nagy hatalom, mint a Szovjetunió és olyan kis ország, mint Magyarország között.

Minden eddigi eredményünk alapja az a segítség és útmutatás, amit Sztálin elvtársól, a Szovjetuniótól kaptunk. Eppen ezért Népköztársaságunk minden további sikerének, szocialista építésünk jövő eredményeinek, öt éves tervünk sikeres végrehajtásának, országunk függetlensége további megszilárdításának szintén a Szovjetunió és Sztálin elvtárs segítségével és útmutatásával lehet az alapja. Népünk és hazánk iránti szeretetünk elválaszthatatlan a Szovjetunió iránti hűségtől, a Sztálin elvtárs iránti szeretettől.

Utat mutat nekünk Sztálin elvtárs abban a harcban is, amit a békére vágyó embermilliók folytatnak a háborús uszítók, az imperialisták ellen. A béke az alkotó munka alapja, minden dolgozó ember érdeke és kívánsága. A mi népünk is építeni akar, tovább haladni a felemelkedés útján. De ezenkívül még egyéb okaink is vannak a béke megvédésére. Történelmünk tele van súlyos veszteséggel járó háborúkkal. Ha csak a legutóbbi időket nézzük is, látjuk, hogy egy emberöltő alatt két súlyos világháború tizedelte meg népünket. A második világháborúban 600.000 embert veszítettünk, nemzetünk lélekszáma hét százalékát. Nem kell különösebb magyarázat ehhez, hogy lássuk ez az út hová vezet. Persze az amerikai háborús uszítók előtt nem ilyen szempontok lebegnek. Az ő számukra a háború üzlet, gyarapodás, a béke válságot jelent. Ezért mindent elkövetnek, hogy jól menjen az üzlet, konjunktúra legyen. Hogy ennek érdekében a dolgozók millióit halálba

taszító háborút kell kirobbantani. mit érdekli ez őket? Egy a fontos a számukra, a profit.

De elfelejtkeznek arról, hogy nagyot változott a világ. Ma már az amerikai dolgozók (és a munkanélküli milliók) is tudják, hogy egy újabb háborúban az USA lajosságának nem háromszéke pusztulna el, mint a második világháborúban. Elfelejtkeznek arról, hogy a Szovjetunió és Sztálin elvtárs következetes békepolitikája eredményeként százmilliók állnak Sztálin elvtárs mögött, állnak szembe a háborús uszítókkal. A világon még soha nem látott nagyságú békemozgalom ereje napról napra nő. Nemre, fajra és pártállásra való tekintet nélkül követi ez a tábor a béke legfőbb örét, Sztálin elvtársat, aki a marxizmus-leninizmus elvén alapuló békepolitika irányítója és szervezője. Ez a politika nem pacifista, minden áron békét akaró politika. A nemzetek jogain és függetlenségén alapuló önzérletes, harcra készen álló békevágyok óhaját, hanem harcra készen álló békevágyok erejét az agresszív háborús uszítás ellen. A békéért harcolni és nem sóhajítani kell.

Sztálin elvtárs munkássága az elmélet területén is az egész emberiség szempontjából rendkívül nagy jelentőséggel bír. A marxizmus-leninizmus tudományát a szocializmus építése során számtalan területen továbbfejlesztette. Sztálin elvtárs és a Bolsevik Párt vezetésevel építették fel a Szovjetunióban a szocialista ipart, a szocialista mezőgazdaságot és zúzták szét a legszörnyesebb és legnagyobb kizsákmányoló osztályt, a kulákságot. Az Ő vezetésével fejlődtek ki a szocializmus építésének történelmi jelentőségű mozgalmak: a szocialista munkaverseny és a sztáhanovista mozgalom. Az Ő útmutatását követve fejlődött ki az élenjáró szovjet kultúra.

A mi építésünk és harcunk során a sztálini útmutatás számos példáját használtuk fel. A viszonylag békés fejlődésünk csak az Ő útmutatása nyomán született tapasztalatok felhasználásával vált lehetségessé. További építő munkánkban is fel fogjuk használni a szovjet tapasztalatokat az ipar, a mezőgazdaság, a tudomány, a művészet, a termelés, a technika és a kultúra minden területén. A nagy Sztálin tanításából állandóan tanulni — ez népünk felemelkedésének, hazánk megerősödésének legbiztosabb útja.

Lenin és Sztálin elvtárs nevelte fel kemény harcokban a dicső Bolsevik Párt minden kommunista párt mintaképét. A Bolsevik Párt nagy vezetőinek tanítása nyomán vihette diadalra a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, a szocializmus építése és megvédése, a kommunizmus építésének ügyét. Ma a világ összes forradalmi munkaspártjai példaként tekintenek a Bolsevik Pártra. A Magyar Dolgozók Pártja, amelyet Sztálin elvtárs legnagyobb magyar tanítványa: Rákosi elvtárs vezet, Lenin és Sztálin tanításain, a Bolsevik Párt példáján nevelkedett. Sztálin elvtárostól tanulták a magyar kommunista, a nép mélyeséges szeretetét és az ellenforradalmi korszak nehéz évtizedeit végigharcolni. Sztálin elvtárostól tanulta Pártunk a szocializmus építésének elméletét és gyakorlatát, az éberséget és körlehetetlenséget a nép ellenségeivel szemben, a Párt elméleti színvonalának emelésének állandó szükségességét és azt, hogyan kell a dolgozó népet győzelemről győzelemre vezetni.

Sztálin elvtárs születésnapján mi, postás dolgozók is forró halálal és szeretettel gondolunk a haladó emberiség nagy vezérére, a béke legfőbb örérére, Sztálin elvtársra. Kívánjuk, hogy még nagyon sokáig vezesse a békéért, a dolgozók felszabadításáért folyó harcot, segítse továbbra is a szocializmust építő országok építő munkáját, a munkásosztály hatalmának megszilárdítását. Ennek a harcnak sikere minden dolgozó ügye, ezért állunk mi ebben a harcban szilárdan, pártállásra való tekintet nélkül a béke, az emberi haladás nagy vezére, Sztálin elvtárs mögött.

A Postás Pártszervezet aktíva értekezleten tárgyalta meg a Tájékoztató Iroda határozatát

A Postás Pártszervezet december 6-án összehívta a Postás Pártszervezet legfőbbjait, aktívait, hogy értekezlet keretében belüli tárgyalják meg és értékeljék ki a Tájékoztató Iroda határozatát.

Villányi István elvtárs megnyitotta a tárgyalást, majd bejelentette, hogy Pártunkra, Pártszervezetünkre a

bérenc Rajk és aljas bandája, valamint Bulgáriában Kosslovék bandája egyaránt arra törekedtek, hogy a népi demokrácia vívmányait, megismerjék és visszalítsák a kapitalizmusra.

A Tájékoztató Iroda határozata rávilágított arra, hogy az USA veze ő ma már nyíltan folytatják egy új világháború előkészítésének politiká-

ott ahol a dolgozók igénybe veszik a Párt segítségét, ott lehet elérni nagy eredményeket.

Látható, hogy hatalmas változások mentek át a postás dolgozók, amit bizonyít a május 15-i választás, a tervkövetően sikeres és a számai felajánlások jórészt elért eredmények.

Básta elvtárs ezután ismertette a termelési párti és segítő körülményeiket, majd így folytatta: Ebben kell lenni Szükség, hogy politikai öntudatunkat, fejlesszük, de meg kell nézni éberség szempontjából azt is, alól a termelékenység rovidára akarja politikai öntudatát fejleszteni.

Básta elvtárs azzal fejezte be: segítők a versenymozgalom minél szélesebb kifejlesztését, a legjobb agitációs eszköz ennek érdekében a személyes példamutatás s ezért

az üzemekben a kommunista személyes példamutatása hatalmas eredményekre serkentik a dolgozókat.

Számos hozzászólás hangzott még el, a hozzászólások mind azt fejezték ki, hogy a Tájékoztató Iroda határozatát a postás dolgozók is tanulmányozzák és ez irányú mutató a további munkában is. A hozzászólók egyöntetűen leszögezték, hogy a magyar dolgozók bíznak Pártunkban bíznak szeretteit tanítónkban. Rákosi elvtársban és követik azon az úton, amely a Szovjetunió vezető béke-tábor megerősítéséhez vezet.

Befejezésül

Horváth István elvtárs

megköszönte Villányi elvtárs előadását és megfogadta a kommunista aktívák nevében, hogy a Tájékoztató Iroda határozatát a békéért folyó harc mozgósítási parancsa, nemcsak a kommunista, hanem minden postás számára is. Felhívta a figyelmet, hogy politikai felvilágosító munkát ki kell jelezteni a békéért folyó harcra és olyan munkát kell végezni, hogy minden erő, minden becsületes dolgozó tömörüljön a béke ügye mellé.

Horváth elvtárs ezután felsorolta azokat a postás dolgozókat, akik az élen jártak és irányt mutatnak a postás dolgozóknak. Majd felhívta a figyelmet, december 21-re Sztálin elvtárs születésnapjára, amikor az építéssel, a munkatermelékenység legmagasabb fokát kell megszervezni. Ennek a napnak neve a Sztálini Műszak lesz. Feladatként jelölt meg, hogy az aktívák mozgósítsák a dolgozók tömegét. Mindenkit meg kell nyerni a termelés elősegítésére a biztosítani kell a kibontakozó versenymozgalom összes feltételeit. Reméli, hogy a Tájékoztató Iroda szellemében jó munkát fogunk végezni és a dolgozók legfőbbjai felsorakoztatja a tömeget Pártunk célkitűzése, Rákosi elvtárs mögé.

Az értekezlet nagy lelkesedés közepette folyt le. Az aktívák lelkesedése, tapsa minduntalan felbuzdította az előadókat, a hozzászólókat

...felsorakozunk Pártunk, Rákosi elvtárs mögé.

akkor, amikor Pártunkról, Rákosi elvtársról, vagy a békeábró vezetőjéről, a Szovjetunióról volt szó.

Szeretet, hűség megnyilvánulása volt ez a Párt iránt, amely eddig is, ezáltal is a Szovjetunió segítségével sikerre viszi a szocializmus ügyét.

Az értekezlet az Internacionálé eléneklésével ért véget.

Hibák, amik kiküszöbölődtek

Az utóbbi időben több olyan rendelet jelent meg 245.973/1949. — 6. ü. o., 256.827/1949 — 13. ü. o., 254.596/1949. — 13. ü. o., mely az üzemi jutalék alapját képező munkásság szorzószámát (M. e. szorzó) megváltoztatja és az eszék többségében a szorzószámot csökkenti.

Tárgyalogasan meg kell állapítani, hogy a kiadott rendelkezések eredményeként volt olyan munkamozzanatok is, melyek magasabb értékelést kaptak.

Természetes, hogy a megállapított normák állandóan változnak, fejlődnek, a munka jobb megszervezése, a dolgozók nagyobb munkajelöltmánya eredményeként. E nélkül a termékek előállításának és a szolgáltatások önköltségei, vagyis az árak nem csökkenhetnek, az életszínvonalunk nem emelkedhetne.

Az év folyamán többször előfordult, hogy különböző vállalatoknál, üzemeknél normapiafont hiúztak, annak ellenére, hogy a kollektív szerződések világosan kimondják, hogy a normák szabályozni, változtatni (új termékek gyártása, új módszerek bevezetése, új gépek, technikai eszközök alkalmazása esetének kivételével) csak a következő kollektív szerződés megkötésénél lehet.

Rákosi elvtárs leghatározottabban állásfoglalása és utasítására vizsgálta meg és rendezte ezt a kérdést a Szakszervezetek Országos Tanácsa, így a normák általános rendezésig azokon változtatni nem szabad. A postás dolgozók ugyan nincsenek kollektív szerződésben, azonban a normák megváltoztatásának a kihatásai és az ezekre vonatkozó párt- és szaktanácsi határozatok véleményünk szerint a postás dolgozókra is vonatkoznak.

Ilyen előzmények után helytelenek voltak az M. e. szorzók (normák) megváltoztatását kimondó rendeletek.

A Nagybudapesti Postás Pártszervezet és a Szakszervezet közbelépésére Katona vezérigazgató elvtárs intézkedett az M. e. szorzók megváltoztatását kimondó rendeletek visszavonására és utasította az illetékes postai szerveket, hogy a jövőben a dolgozók véleményeit érintő kérdéseket — az ezeket szabályozó rendeletek kiadása előtt — tárgyalják meg a Szakszervezettel.

Színes távolbalítás a Szovjetunióban

P. V. Snakov professzor, a Távolbalítás Tudományos Kutatóintézetének munkatársa a színes távolbalítás problémájával foglalkozik. A kísérletek a megszokott távolbalítási készülékekkel folytak, amelyre megfelelő színhangot műszert szerelnek. A távolbalító készülék vásznán megjelent színek sokkal frissebbek és élénkebbek, mint a színes film, vagy a színes fénykép színei.

A technika jelen állása megengedi, hogy képeket nemcsak a stúdióból, hanem közvetlenül a cselekmény színhelyéről, színházakból, múzeumokból, terekről, vagy sporttelepekről továbbítsunk. E lehetőségek kihasználása érdekében Snakov professzor mozgó leadókészülék szerkesztésén dolgozik. Ugyanebben az intézetben speciális technikát berendezések készülnek a gyengén megvilágított helyről való leadás céljára.

A posta-, táviró- és rádiószolgálat Kína felszabadított területein haladéktalanul megindul

Egy nappal Csungking felszabadítása után, december 1-én megindult a rádió-távíró szolgálat Csungking és Peking, Tiencin, Senghaj és Szian között. Ugyanekkor megindult a rádiószolgálat is.

A távirószolgálat Peking és Kveicsau tartomány székhelye, Kveijang között már előbb megindult.

Szuecsuan, Kveicsau és Kangszi tartományok felszabadított városai Kína minden részéből küldhetők már levelek.

Az értekezlet elnöksége.

Tájékoztató Iroda határozata alapján hatalmas feladatok hárulnak.

Amikor így nagy feladatok előtt állunk, amikor Pártunk célkitűzéseit kell pos és viszonylatban megvalósítani, Pártunk legfőbbjaihoz, az aktívákhoz fordul s ezért: hívjuk össze a mai ankétot — mondotta Horváth elvtárs.

Villányi elvtárs a Tájékoztató Iroda határozatáról:

A Kommunista Pártok Tájékoztató Irodája november első felében nálunk Magyarországon tartotta történelmi jelentőségű nemzetközi ülését. Azért történelmi, mert a Tájékoztató Irodában a nagy Kommunista Pártok vesznek részt, ezek vezetői tárgyalnak, élükön a Szovjetunió Kommunista Bolsevik Pártjával s ezzel a Kommunista Pártok történelmi pártok, mert történelmi kiváltságuk a fejlődést szolgálja. Ez a ülke: bármennyire is üdülnek és akörjék — akár nálunk, akár másutt — kiirtani őket a föld színéről, nem lehet megsemmisíteni, mert szülőanyjuk a munkásosztály, a dolgozó nép, amely belüli történelmi hívását.

A Tájékoztató Iroda megalkulása óta harmadszor ül össze. 1947-ben először Varsóban jöttek össze és elemeztek ki az akkori nemzetközi helyzetet. Zsánov elvtárs akkor felhívta a népek figyelmét, hogy az amerikai és angol imperialisták egy újabb, harmadik világháború előkészítésének fázisának s uszítanak a Szovjetunió, a népi demokráciák ellen. A Tájékoztató Iroda második ülése 1948 augusztusában Romániában ült össze, leplezte Titót és bandáját, mint akik kérték a helyes útról a úton vannak az imperializmus felé.

A Tájékoztató Iroda harmadik ülése

Kiértékelt a nemzetközi helyzetet

Az 1947-48-ban tartott ülés óta eltelt időben az erőviszonyok alakulásában komoly eltolódások következtek. Megerősödött a béke tábor s vezető ereje, a Szovjetunió.

A becsléletes dolgozók előtt világosan áll — folytatta Villányi elvtárs —, hogy a békének, a népek szabadságának, függetlenségének egyenes ellenségei az amerikai imperialisták. Ugyanakkor világosan áll a békének, a népek szabadságának, függetlenségének védője, oltalmazója, a Szovjetunió vezető béke-tábor. — Villányi elvtárs ezután az atomkérdésről szólt, bemutatta, hogy míg az imperialisták ödbikló háború előkészítésére készítik az atombombát, addig a Szovjetunió az atomenergia segítségével őrsáti területeket alakít át virágzó országgá. Majd a Trió-banda aljas terveit ismertette s kifejtette, hogy az imperialista

ját és igényt tartanak a világuralomra.

Villányi elvtárs ezután így folytatta:

A Tájékoztató Iroda határozatában azt mondja: „A népi demokráciák országában a kommunista, a munkáspártok előtt az a feladat áll, hogy még jobban megszilárdítsák a munkásosztály egységét. A munkásosztály legfontosabb feladata ma a forradalmi éberség, amely leleplezi az ellenség aknamunkáját és megvédi a dolgozó nép rendjét.” Ezután az elméleti színvonal emeléséről beszélt, arról, hogy le kell lepenni a rémhírterjesztőket, ebben különösen a postások lehetnek sokat, akik igen sokat érnek meg a tömegkel és így alkalmuk van az ilyen rémhíreket csírájukban elfolytani.

Beszélni kell még a papokról is. A templomba járok nem egy helyen hallhatók, hogy uszítanak a papok a háborúra, hol nyíltan, hol burkoltan. Ezek a papok az imperialisták ügynökei, akiknek nem fáj az öngyűzés, árva ezrei, akik csak saját javukat akarják vissza szerezni. Ezeket le kell lepenni a félrevezetett milliók dolgozók előtt.

El kell mélyítenünk a szeretetet Pártunk, a nagy Szovjetunió, Sztálin elvtárs iránt.

A Sztálin elvtárs iránt szeretet próbákra annak, ki híve a békének és ki a háborúnak.

A magyar dolgozók színhárváta teljesítményei azt bizonyítják, hogy a dolgozók tisztában vannak azzal, hogy maguknak építik az országot. Villányi elvtárs ezután az ötéves tervet ismertette, Pártunk hatalmas eredményeit s felhívta a figyelmet arra, hogy ezt megvalósítani csak úgy lehet, ha Magyarországon a Szovjetunió által vezetett béke ábró mellett van.

A Szovjetunióban Sztálin vezette a harcot, nálunk Lenin—Sztálin legfőbb tanítványa, Rákosi Mátyás elvtárs.

Az ismertető után egymásután álltak fel az aktívák és szólalt hozzá a Tájékoztató Iroda határozatához. Szalai elvtárs felhívta a figyelmet a nacionalizmus, a kozmopolitizmus és a pacifizmus veszélyeire, valamint arra, hogy mi harcolunk a békéért. Somló elvtárs felhívta a figyelmet, hogy minden magyar dolgozónak kötelessége, hogy az ötéves tervet minél jobban segítse, mert ezzel is a Szovjetunió vezető békéábrát erősíti.

Ezután Básta elvtárs szólalt fel:

Minél jobban erősödik a Szovjetunió, a népi demokráciák, az egész munkásmozgalom, annál inkább uszítanak az imperialisták a háborúra. Ezért a mi teennivalónk, hogy erősebbek legyünk és elveggyük a kedvüket a háborús uszításól.

Minél nagyobb a termelés, annál erősebb a népgazdaság, erősebb a honvédségünk, erősebb nemzetünk. Nekünk, postás dolgozóknak első sorban a termelés kérdését kell elővenni. Azok a postások, akik az élen járnak, hozzanak olyan kezdeményezést, javaslatot, ötletet, amely a posán is előbbre viszi a termelékenységét.

A munkaképesség teljes latbavetésével készülnek dolgozóink a sztálini műszakra

Akik élenjárnak — azok különösen jó példát mutatnak

Sztálin elvtárs nevével — Sztálin elvtárs 70. születésnapjának legméltóbb megünnepléséért — hatalmas lendülettel indult meg nemcsak a legjobbak, a legintelligensabbak, hanem egész tömegek versenye. Dolgozóink ily óriási részvétele a felajánlási mozgalomban azt bizonyítja, hogy mélyen él népünkben a szeretet, a hűség, a hálát érzete a népek nagy vezére, a békétábor vezetője, népünk nagy szövetségese, a Szovjetunió, Sztálin generalisszimusz iránt.

Üzemeink dolgozóit is átfogta az a lelkesedés, mely ipari dolgozóink közül számtalan stáhanovista teljesítmény elérésére sarkallt.

Ha nincsenek is oly kimagasló teljesítmények, mint az ipari szektorban, mégis a munkafegyelmek megjavításával, a munka jobb megszervezésével olyan eredményeket érünk el, amelyek eddig nem mutatkoztak, amelyeknek eredményeképpen üzemeink állagteljesítménye komoly mértékben növekszik.

A Sztálin elvtárs iránti szeretet és hálát készítette arra a Központi Javító-műhely dolgozóit, Várkonyi István m. s. tisztet, hogy az októberi 127 százalékos teljesítményét alközponti gépalakítások készítésénél 174 százalékra fokozta.

Igy fokozta 119 százalékról 143-ra a teljesítményét Bódi András m. sell. kapcsolós műszerész, vagy Kocsárdi Béla kapcsolós műszerész, aki 138 százalékról 143 százalékra fokozta teljesítményét.

Huszár Lajos 153 százalékos, Gelela Izidor 152 százalékos ért el a kábeltrák és állványok készítésénél.

A legjobb műszerész címéért folyó versenyben részt vesz a dolgozók nagy többsége. Ennek a jó versenynek tudható be, hogy a Javító-műhely teljesítménye az októberi 116 százalékról 126 százalékosra emelkedett.

A Járó-műhely sztálini felajánlását négy nappal előbb, december 18. helyett, december 14-re teljesítette.

Minden egyes műhelyben kimagasló teljesítményekkel találkoznak. Kovács Albert, a fényezőműhely dolgozója 124,8 százalékos teljesítést, Fászkerti István, a gumijavítóban 125,5 százalékos, a levélszekrényjavítóban Baranyai Aladár, aki Gánóczy József élmunkás jó munkamódszerét vette át, 129 százalékra teljesítette normáját.

Oroszi József, a bádógosműhelyben 122,4 százalékos teljesítést.

A posta minden ágazatában új, kimagasló eredményeket születtek a sztálini felajánlási mozgalomban.

Budapest 62. hivatalban Kőszegi Nándor szaktársunk 150 százalékos teljesítményt ért el az elmúlt héten. Halmi József kézbesítő szaktársunk selejtes teljesítményét 15 százalékkal fokozta, normáját 110 százalékra teljesítette.

Szatmári János m. sell., a debreceni kerületi készülék Anyaggyártásban dolgozik. Egyéni teljesítménye 130 százalékos. Brigádjával a rakárba beküldött selejt-hulladékból csaknem 8000 Ft értékű, használható távbeszélő üzemenyagot termelt ki.

A Pécs 2. postahivatalhoz tartozó Baksa Lajos szaktársunk 147,5 százalékos teljesítményt ért el mozgápostai szolgálatban.

Tresó József táviratkézbesítő 176,5 százalékos, Kovács Sándor pedig 157,5 százalékos teljesítményt ért el. Mindketten teljesen selejtesen dolgoznak. Sztálini felajánlásukat eddig 130 százalékosan teljesítették.

Külön ki kell emelnünk a Pécs Postagazgatóság magasépítési csoportjához tartozó két közművesint, Miovác Béla és Rákos Lajos szaktársainkat, akik stáhanovista munkamódszerekkel 497 százalékos teljesítményt értek el, a baksi postaház átalakításánál.

Ezek a teljesítmények bizonyítják leghűségesebben azt, hogy dolgozóink átérezték a sztálini verseny politikai és gazdasági jelentőségét. Tudatában vannak annak, hogy Sztálin elvtárs születésnapját nem tudják jobban megünnepleni, nem tudnak nagyobb és szebb ajándékokat adni, mint jobb és több munkájukat hároméves tervünk sikeres befejezéséért, a békétábor erejének növeléséért.

Ezeket az eredményeket kell mindannyiunknak szem előtt tartani, követni, sőt a túlteljesítésre törekedni úgy, hogy a sztálini műszak idején, december 21-én minden postás dolgozó tudásának, munkaképességének teljes latbavetésével dolgozza, a legeredményesebb, lehetőleg hiba nélkül legyen ezen a napon a posta munkája.

Ne hagyjanak lehetőleg semmi maradványt ezen a napon a csomag- és levélirányító szaktársak.

A megszokott számú távbeszélő bekapcsoláson felül kapcsolnak be készüléket, vonalat ezen a napon a kijárási szerek, kábelrendezőszek. Lehetőleg hiba, selejt nélkül dolgozzanak a felvett hivatalkák, a távbeszélő kapcsolók, távirászkok. A hivatal, üzemevezetők előre gondoskodjanak arról, hogy

semmi fennakadás ne legyen december 21-én. Sem az adminisztrálásban, sem az anyagellátásban, sem a dolgok összehangolásában.

Es minden területén a postai munkának találják meg a postás dolgozók az eredményesebb munka lehetőségét. Így készülünk a sztálini műszakra!

Sopron sem marad le a felajánlások teljesítésében

Sopron és Debrecen két távoli pontja az országnak. A 450 km-es távolság ellenére is van bennük ami közös. Közös az a lelkesedés, amivel készülnek az ünnepre. Közös az a szeretet, ami áthatja mindkettőt, hogy méltóképpen ünnepelje a világ nagy tanítómesterének, Sztálin elvtársnak születésnapját. Közös a hálát a nagy Szovjetunió iránt, s közös a Pártunkba vetett rendíthetetlen hit, amivel mindkettő felsorakozik népünk szelejt vezére, Rákosi elvtárs mellé.

Sopronban nemcsak a műszak jár elől jó példával. A forgalom maga is a jövőbeli kiesések felderítésével akarja növelni a posta bevételeit. Van-e erre lehetőség?

A távközlési szemlék mutatják, hogy van. Győrben lejártak egy-két nagyobb előfizető. 8000 Ft jövőbeli kiesést találunk.

Ekkor került sor a felajánlásra. Az egyik dolgozó nyakába vette a urost s felderítette, hogy egész csomó olyan telefon, ami eddig mellékkálomlás volt, most mint helyi közvetlen összeköttetés szerepel. Eddig 123.000 Ft-nyi összeget derített fel.

A kábelrendezőben, ahol a rendezet-

lenség folytán a hibák halmaza volt mindig, most felajánlásoként kidobták a 3-4 darabból álló vezetékeket s így ezekkel a hibákkal nem kell a jövőben foglalkozni. De átalakították a biztosítéksávokat is. Okulva a szombathelyi bejegésen, a régi biztosítókat, amelyek átlútnak, — kicserélték.

A munkát éjszaka végzik, készenléti idejükben.

A telefonok bekapcsolásánál is jelentős eredményt értek el Sopron dolgozói.

A három község bekapcsolására előirányzott összegből, — hattal többet kapcsolnak be.

A magasépítéssel munkafelajánlása képpen jó szervezéssel a 31.000 Ft-ból nem 18, hanem 24 község postáját villamosították.

A kerületi javító-műhelyben is elkezdte a sztálini felajánlást. Minden tíz megjavított készülék mellett elkészítik a 11-ke-t.

Jóleső örömmel állapíthatjuk meg, hogy dolgozóink Sopronban is jól működtek s felajánlásaikkal komoly lendületet adtak a munkaverseny továbbfejlesztésének.

A vidék is hatalmas lelkesedéssel, munkafelajánlások teljesítésével ünnepli Sztálin elvtárs születésnapját

Debrecenben is hatalmas lendületet adott a versenynek a felajánlás

Sztálin elvtárs születésnapjára megmozdult az egész világ. Az egész haladó emberiség elkészítette már ajándékát Sztálinnak. A magyar dolgozó ajándéka is útban van ahhoz az emberhez, akinél többet — Lenin elvtárral együtt — az emberiségért senki nem tett.

Ahány ajándék, annyi hűtés a békétábor nagy vezére, a Szovjet unió, Sztálin elvtárs mellé.

A világ dolgozó szívéből száll most a jókívánság a Nagy Sztálin felé s a magyar dolgozók is elkészítették számvetésüket: mennyi munkát végeztek, annyi örömet szereznek vele most a világ dolgozó nagy tanítómesterének, Sztálin elvtársnak.

Műt számunkban pesti üzemek munkáláról számoltunk be. Azonban vidéken éppen olyan lelkesedéssel és ami a döntő, eredményesen folyik a sztálini munkafelajánlások teljesítése.

Debrecen egymaga 330.878 forint megtakarítást vállalt felajánlása során. Ez a hatalmas összeg természetesen a dolgozók egyéni vállalkásából adódik össze.

A kerületi készülék futójavító-műhely

A poszapalota kis rejtett másodudvarában foglal helyet szerényen, csendesen, nem hivalkodóan. Nyolcan dolgoznak benne. Szeretik a Pártot, hiszen annak vezetésével látták felépülni a debreceni központot, szeretik és hálát a hatalmas Szovjetunió iránt, hiszen tudják, hogy azért tudnak békésen dolgozni, mert a Szovjetunió ott áll a béke frontján, megfékezve a háborús uszítókat.

Mi más ajándékot volna felhát a Hollos-brigád, hogy kifejezze szeretetét, hálát Sztálin elvtárs iránt, mint magát — a munkát.

Tudják, hogy Törökzentmúlokának központja van szüksége. Nagy Antal, Juhász Lajos, Szabó József, Schuller Zoltán és Fiam József vállalták hát, hogy a rendes napi munkájukon kívül, a munka jól megszervezésével, megérvítik az LB. 50-es verifikációs kapcsolót. Ezt közszen csinálják.

De Nagy Antal emellett még egyéni is vállalt: megépít 2 darab LB 2/6-os soros készüléket.

Ez maga 500 forintos megtakarítás.

Itt dolgozik Szabadhegyi István is. Egy csomó zeinórt rendbehoz s emellett elajánlotta a műszerész munkakörbe eső dolgokat is. Önállóan javítja, tölti a mikrofonokat.

De nemcsak a műszerész szaktársak.

a műszaki értelmiség is dolgozik

közben Sztálini felajánlásoként 35 falutelefont kapcsolnak be.

Koncz Béla főmérnök társával már az öt éves tervre készíti tervét. Már az első tervében át akarják csoportosítani a mészszalkai göcörkörben az áramköröket. Egyes részeket lebontanak s más helyen építik majd be.

Pallagpuszta és Nyírbátor 42 km. Külön oszlopok van a táviró és külön a távbeszélő részére. Konczék rájöttek, hogy ha a kétféle vezeték 80 cm-re van egymástól, már nem zavarja egyik a másikat.

Beszél egy oszloposról ki lehet termelni s a falutelefont céljaira lehet átengedni. Erre szükség is van, hiszen az öt éves terv első évében már, 1950-ben 280 falutelefont kell készíteni bekapcsolni.

Beszél egyidejűleg készítik a nyírbátori és más három nagy hálózati átépítéssel tervét. Hatalmas munka ez, de szívesen csinálják. Önfeláldozóan, hiszen a nagy Sztálin elvtárs felé jelentkezik az a szerepet, a hálát, hiszen a műszaki értelmiség is látja, hogy Pártunk céljaira

A dolgozók érdeke...

Üzemeinkben és hivatalainkban a szakvezetés az üzemi öt éves terv első részét visszakarta a Főosztály illetékes szerveitől azzal, hogy bontsák fel a terveket részleteire. Feladatunk, hogy úgy forgalmi hivatalaink, mint a műszaki hivatalok tervüket a legmesszebbmenően bontsák részre, vigyék le a tervet egészen az egyes dolgozóig. Lesznek hivatalok, ahol ezt nem lehet teljesen megoldani, nem lehet egészen az egyes dolgozóig felbontani. De világosan kell, hogy álljon mindenki előtt: minden dolgozónak érdeke, hogy lássa azt a feladatot, amely a tervből reá, osztályára, vagy hivatalára esik. E nélkül nem lehet eredményes a munkaverseny, de nem születethet meg egészséges teljesítményberezés sem.

Igen nagy hiba nálunk, hogy számos olyan területen a postánál, ahol az egyéni teljesítmény mérhető volna, az üzemi jutalékokat a csoport teljesítményének megfelelően egyenlő arányban osztják szét. Az történik, hogy nem egy helyen, az azonos munkakörben dolgozók az egyéni teljesítményre való tekintet nélkül, egyforma üzemi jutalékban részesülnek. Vagyis a lustákért dolgoznak a szorgalmasak. Mi nem ilyen egyenlőségre törekszünk és ezért ennek a fenntartását helytelennek tartjuk.

Mi a teendő?

Minden dolgozó a maga területén segítse és ahol kell követelje meg a tervek szétbontását, az egyéni teljesítmények rendszerén alapuló berezés bevezetését. Természetesen ezen a téren a dolgozók ötletességén és találékonyságán igen sok múlik. Ebben a munkában a Párt és szakszervezeti bizottságnak, bizalmiának az élen kell járniuk. Egészen bizonyos, hogy sok esetben ott is ellenzésre fogunk találni, ahol ez a munka a dolgozók érdekeinek megfelelően maradéktalanul megvalósítható. Ez harc kérdése és a dolgozók on mulik, hogy szétbontva a dolgozók teljesítményét, az elvégzett munka alapján a szorgalmasak ne dolgozzanak a lágosok helyett, hanem a több munkáért több bért illetve jelenleg több üzemet kapjanak.

Akik a munka termelékenységén dolgoznak

Mecsekben üdülő postás dolgozók az Újító kongresszus után érkeztetle ülték össze.

Az értekezleten az Újító Kongresszus postás küldöttei Polgár és Zentai szaktársak beszámoltak az Újító Kongresszus tanácsairól. Ismertették a kongresszus határozatait és kiértékeltek annak postás vonatkozásait.

Az értekezleten jelentették be az üdülő postás élmunkás szaktársak, hogy a kis, vonalépítési szolgálatban dolgozó csoportjuk a kongresszust tapasztalatok alapján

megalkotották az első komplex-brigádot.

Polgár István elvtárs mondja az értekezleten: „Az Országos Újító Kongresszuson résztvevő szovjet stáhanovisták, a szocialista Szovjetunió munka hősei elmesélték nekünk, hogy mit jelent a kollektív újító mozgalom, a komplex-brigádok helyes megszervezése, az újítási javaslatok minőségi kidolgozása szempontjából.

A Szovjetunió stáhanovistáinak tapasztalatai

és átmutatásai alapján rövid értekezletre jöttünk össze, ahol az első feladatunk az volt, hogy brigádok alakuljunk és meghatározzuk feladatunkat. Ez nem volt nehéz, mert a közel-műltban lezajlott postás szakágunkbeli kongresszus előkészítő-értekezletek kiadták a postás újító részére a feladat-terveket. Ezekből a feladat-tervekből választottuk ki a brigád legközelebbi feladatait. Így pl. hozzáfűztünk az egyszerű, korszerű „falu-központ” típusának kialakításához. Feladatul tűztük ki, hogy a gyakorlati és az elméleti ismereteket összeegyeztetve, elkészítjük a már nagyon régen szükséges volt „zavaróhárítók átmutatója” e. zsebkönyvet a vidéki zavaróelhárító és karbantartó szolgálat részére. A könyv egy olyan művelői leírás lesz, amely egyszerű nyelven rá fogja vezetni a kevés szakképzéssel rendelkező táviradamunkást a vonalakon fellépő zavarok helyes és gyors behatárolására és rá fog mutatni az elhárítási módjára. A könyv hibahelyek szerint osztályozva konkrét átmutatásokat fog adni.

A pécsi terv. ismerést felelősségtől tudjuk meg, hogy az üdülésben résztvevő élmunkás szaktársak az üdülés közben kidolgozott újítási javaslatokból a legnagyobb jelentőségűt

Sztálin elvtárs születésnapjára ajánlottak fel.

Felajánlásukban vállalták ugyanakkor, hogy ennek a brigádmozgalomnak kihasználása érdekében előadásokat fognak tartani. A maguk tapasztalatai alapján is rámutatnak a komplex-brigádmozgalomnak a jelentőségére. Követjük is akad az üdülő élmunkás szaktársaknak — számol be a pécsi élmunkáshör titkára. A pécsi ker. javító-műhely műszerészei az átmutatás alapján már az értekezleten felhívást intéztek a műszaki értelmiség és a táviradamunkások felé komplex-brigádokba való tömörülésre. Feladatuk is tűztek mindjárt: el fogják készíteni a könnyebb, korszerűbb, praktikusabb, hordozható távbeszélő készüléket. A típus kidolgozásánál a gyakorlat a szükségszerűség szempontjait fogják szem előtt tartani.

A jó pécsi példát tartsuk szem előtt szaktársak, akkor, amikor az országos Újító Kongresszus határozatainak végrehajtásához hozzáfogunk. Kövessük mi is a stáhanovisták átmutatása alapján elindult újító brigádokat.

és politikájának megfelelően becsültük ma már meg a műszaki értelmiséget.

De kit nem becsülnek meg egyáltalán, aki dolgozik? — Mindenkit! Csak legyen népéhez hű, tudjon dolgozni a szocialista Magyarországon.

Az automata központ

dolgozó is kitétek magukért. Sztálin elvtárs születésnapjára vállalták. Három brigád 17 tagjával úgy ejós bővítést. Ezzel lehetővé vált az igazgatóság számának bővítése is. A felszabadult két munkaerőt más helyen lehet hasznosítani s egy 60-as Lb. verifikációs kapcsolót más helynek adhatták át.

Ugyanakkor a régi helyi központ szakszerű szétbontását is vállalták. Három brigád 17 tagjával úgy szedte szét a kábeleket, hogy azok Szombathelyen azonnal szerelhetőek legyenek. Megnézték a kábelvégeket. Nincs egyetlen sérülés. „Testvérek között is” — legalább három hónapi munkát takarítottak meg azzal, hogy

vigyáztak a kábelekre — a sajtójukra — a nép vagyonára.

Ime Debrecen is megmutatta: hogy a hálát és a szeretet legszebb ajándéka: — a munka.

Utóljára az erősítő állomásba vezetjük az olvasót

Az asztalon ott áll már az elkészült sztálini felajánlás: 10 darab művonalszervó, amit a felrobantott erősítőállomás összeszerelt művonalszervóiból építettek újjá.

Ivánfai László, Vezendi István és Németh László a készletét idejükben elkészített művonalszervókkal 1600 forint értékét állították elő.

Ime, itt is sikerre vitte a Szovjetunió. Sztálin elvtárs iránti szeretet és hálát az erősítő dolgozók.

